

KÁRPÁTI LAPOK

A turistaság, a honismeret és a természetvédelem terjesztésére

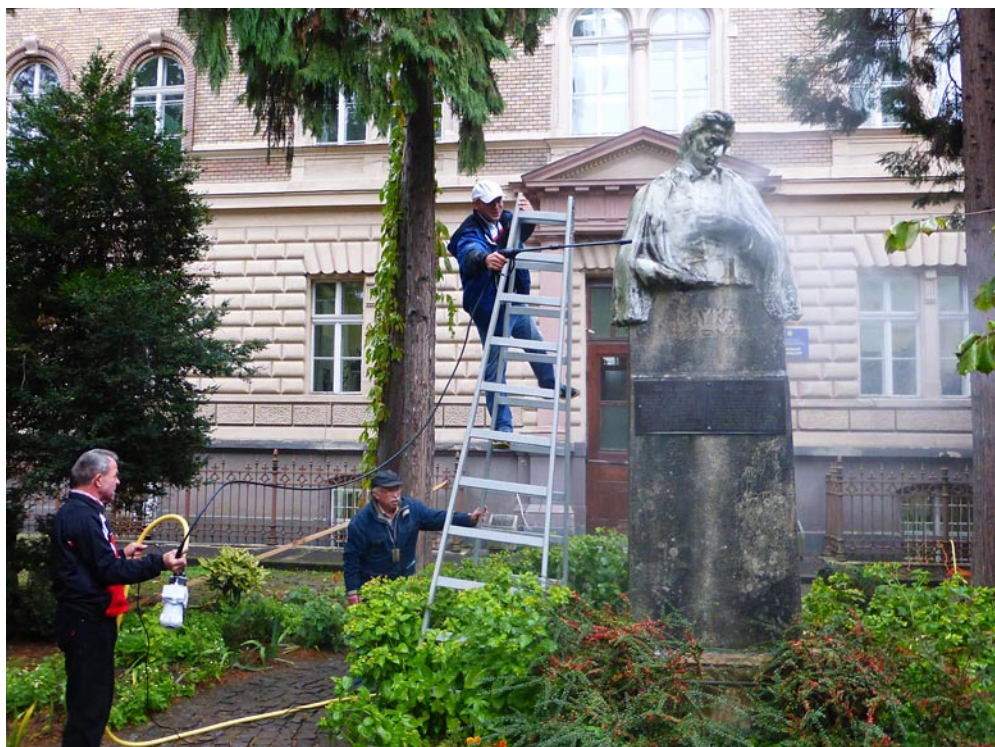
Kiadja a Magyarországi Kárpát Egyesület

Internet: <http://www.karpategyesulet.hu>

Postacím: 1053 Budapest, Reáltanoda utca 9. III. em.10.

Szerkesztő: Nagy Péter, peter.nagi@t-online.hu

Mi lett veled Magyarországi Kárpát Egyesület?

Megtisztultam!

A Magyarországi Kárpát Egyesület nyilatkozata

Az MKE elnöksége úgy érzi, tévedett azzal, hogy az egyesület normális, békés működését vezérelvűként követve nem válaszolt a támadásokra, amik a PKE elnöksége részéről érték. Nem reagáltunk a PKE nemtelen és ferdítésekkel teli nyári levelére, amiben a 2016. májusi közgyűlésen többségi egyetértéssel megválasztott, a korábbival egyező elnökséget hatalmi puccsal vádolta. A választáson a PKE is részt vett, ahol kisebbségbe került. Ennek ellenére a PKE állást foglalt, hogy nem fogadja el az alapszabállyal kapcsolatos jogi szakvéleményt, ami az alapszabály módosítását javasolta.

Kis kronológiai összefoglalót mellékelünk a módosítás okairól és a 2016. októberi közgyűlés emiatti szükségességéről.

Az egyesület normális működése alapján a közgyűlések határozatainak bírósági bejegyzéseit várva nem számítottunk arra, hogy a PKE elnöksége durván félreértelmezi a történéseket. Igaza van Nagy Péternek, hogy a kárpátosok közösségét időben kellett volna értesítenünk a jövőbeli tagsági viszonyokról.

Az MKE-hez tartozó eddigi egyéni tag egyikét sem „rúgtuk ki”. Jogilag egyenrangú partneri helyzetet alakítottunk ki a jogi személyek között, amelyek együttműködési, vagy később szövetségi megállapodásokat köthetnek.

Folyamatos MKE tagsági viszonyt biztosítunk az eddig más jogi személyhez tartozó 2016-os MKE-tagoknak

Jelzésüknek megfelelően, ha az MKE tagdíját 2017-ben befizetik, akkor szavazati joggal rendelkező rendes tagok lesznek, ha tagdíjat az MKE-ben nem fizetnek, akkor pártoló tagként és annak jogaival vehetnek továbbra is részt az MKE életében.

Ezzel a jogilag tisztázott, egyenrangú viszonytal elérhetjük ugyanazt a hajdani helyzetet, ami az összes MKE-tagra érvényes volt. Szeretnénk minden olyan tagot magunknál is tudni, aki félreteszi a remélhetően megbékélő PKE-vezetés mostani ellenséges álláspontját.

MKE elnöksége

Melléklet a szavazati jogok alakulásáról

- A 2014. év április 13-án lezajlott MKE közgyűlési szavazáson történt meg először az a szabálytalanság, hogy a jelenlévő PKE és KEE tagok egyénileg és jogi személyként is szavaztak. Az akkori alapszabály szerint 5-5 szavazattal rendelkeztek, mint jogi személyek. Az így megszerzett +10 szavazat elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy megváltoztassák az MKE éves tagdíját, a PKE és KEE egyéni tagdíjaik után fizetendő 40%-ot (1400 Ft/fő) 100 Ft/fő-re csökkentették.
- A 2016. május 22-én megtartott MKE közgyűlést megelőzően, az egyesület jogi szakértőt kért fel a szavazati jog, a tagsági viszony értelmezésére. A szakértő megállapította, hogy az alapszabály nem konzisztens, a jogi tag természetes személy tagjainak több szavazati joguk van, mint az MKE közvetlen tagjainak.
- Az MKE és a jogi tagszervezetek viszonya nem egyenrangú, a tagszervezetek és tagjaik teljes körű jogot gyakorolnak az anyaszervezetben, az MKE és közvetlen tagjai semmilyen joggal nem rendelkeznek a leányszervezetekben.
- A közgyűlésen a szakvéleménnyel ellentételen, a PKE tagjai is szavazhattak és ezt követően is ragaszkodtak véleményükhöz.
- A vita lezárását meg kellett oldani, hogy egyértelműek legyenek a szavazati jogok és a tagsági viszonyok.
- A már korábban kiküldött tájékoztató alapján (2016.10.17) az 1 szavazattal bíró jogi tagszervezet helyett, a természetes személyi tagságot helyeztük előtérbe. Megállapítható, hogy az MKE-nek a jogi tagságból nem származott előnye, sőt anyagi és erkölcsi veszteség érte.
- *Az MKE 2016.10.23-i rendkívüli közgyűlése a jogi tagságot megszüntette. Az MKE külön megállapodást köthet az egyesületekkel, akár a jogi tagság visszaállítására is, de az nem lehet hátrányos az MKE és tagjai számára.*
- *Az eddigi PKE, KEE és további jogi személyek útján a tagok továbbra is MKE tagok maradnak pártoló tagként, minden egyéb kedvezménnyel, amennyiben érvényesítik tagkönyvükben az éves tagságot. Aki szavazati jogot szeretne, annak tagdíjat kell fizetnie.*

A Magyarországi Kárpát Egyesület döntésének előzményei, következményei

Nagytarcsa, 2016. július 20.

Nyílt levél az MKE tagjainak

A „hatalomért” semmi sem drága?

Bánhidi Attila, a Magyarországi Kárpát Egyesület (MKE) újjáalakításának egykori motorja és alapítóelnöke irányításával, minősíthetetlen eszközöket felhasználva – a törvényességre és a név kötelez erkölcsi parancsra egyaránt fittyet hányva – egy szűk klikk próbálja meg kisajátítani a történelmi múltú Magyarországi Kárpát Egyesületet. A régóta csak látszattevékenységet folytató MKE odajutott, hogy legutóbbi közgyűléséhez érkezve a lejárt mandátumú vezetés hatalmi kérdésként fogta fel az egyesületi tisztségek betöltését.

Az MKE tagjaiként úgy érezzük, hogy történelmi múltú egyesületünk sorsa túlmutat a belügy kategórián és ezért kötelességünknek tartjuk, hogy ebben a formában is felhívjuk a figyelmet erre a kísérletre, feltárjuk az ide vezető előzményeket és okokat és természetesen megtegyük javaslatainkat ennek a méltatlan helyzetnek a megszüntetésére.

A Magyarországi Kárpát Egyesület az ország első, a világ 7. turista egyesülete. A nem akármilyen elődök által alapított, nem akármilyen tagok (Déchy Mór, Eötvös Loránd, Téry Ödön) által fémjelzett MKE 1873-ban alakult. 1945 után feloszlatták, majd 1992-ben újjáalakították. Az újjáalapítás kimondott, kimondatlan célja az volt, hogy az MKE az elődök által létrehozott szellemi és tárgyi infrastruktúrára építve a kádárista rendszer bélyegét viselő állami turisztaszövetség helyébe lépjen. Az 1992-es újjáalakítást követő időszakban Bánhidi Attila az MKE domináns szerepének visszacszerzését és ezzel együtt az 1945 után jogtalanul állami kézbe vett turistaházak visszacszerzését állította az MKE tevékenységének középpontjába. Ez a törekvés sok ok miatt hamar hamvába holt, ezért is látszott célszerűnek valamilyen látványos program elindítása.

Amikor Mályi József a „Kárpát-Koszorú Nemzetközi Túramozgalom” előkészítéseként 1995/96 telén egyedül bejárta a teljes az Orsovától Dévényig tartó 2500 km-es útvonalat, Bánhidi Attila kapott az alkalmon és Mályit az MKE tagjai közé invitálta. A Mályi által megálmodott túramozgalmat, az általa kiépített kapcsolatrendszert felhasználva Bánhidi elérte, hogy az MKE 2000-ben egy kidolgozatlan, lényegében kizárólagos célokat szolgáló megállapodást írthasson alá az Erdélyi Kárpát-Egyesülettel és a munkácsai Kárpátaljai Magyar Cserkész Szövetséggel a Kárpát-Koszorú Nemzetközi Túramozgalom közös működtetésére. A megállapodás egy deklaráció maradt, az abban irányítónak megnevezett MKE több ezer, azóta sem felhasznált színes borítólappal kinyomtatásán túl semmit nem tett az abban foglaltak megvalósításáért.

Az ötletelésben fáradhatatlan Bánhidi energiáit abban az időben már az foglalkoztatta, hogy az addig csak egyéni tagságú MKE tagjai önálló jogi személyként bejegyzett egyesületeket hozzanak létre. A szándék kettős volt. Egyrészt növelni a látszatát az MKE szervezeti erejének, másrészt növelni a pályázati forrásokból megszerzhető támogatások mértékét. Az elképzelés megvalósítása mögött az a vállalás állt, hogy az ily módon „barázdálódó” MKE továbbra is egy közösség marad. Ennek biztosítékaul a történelmi címer és a Kárpát Egyesület megnevezés használatának deklarálása, és a jogi személy szervezetek tagjainak automatikus egyenjogú MKE tagokként való alapszabályi garantálása szolgált. Így történt, hogy Bánhidi szándéka szerint 2000-ben az MKE egyéni tagjai több jogi személyként bejegyzett turista egyesület hoztak létre, köztük a mai napig mind taglétszámában, mind szakmai tevékenységében meghatározó Pestkörnyéki Kárpát Egyesületet és a Kárpát Egyesület Egert. Ezeknek az új egyesületeknek a tagjai automatikusan az MKE tagjai is maradtak/lettek.

A végig nem gondolt folyamat eredményképpen az MKE-ben csak egyéni tagként maradtak egyre inkább koncepció és funkció nélkül működtették az anyaegyesületet. Ezt a helyzetet látva, az MKE szerepét magára vállalva, a Vámos László vezette Pestkörnyéki Kárpát

Egyesület volt az, aki 2004. május 1-jén, az Európai Unióba történő felvételünk napján Orsovánál több tucat résztvevővel megkezdte és sikeresen végigvitte a Kárpát-Koszorú túra nyári teljesítését célul kitűző közel öthónapos expedíciót. A túra naplórészletekkel is kiegészített képes albuma 2007-ben „2500 kilométer a Kárpátok főgerincén” címen jelent meg.

Látva azt, hogy az MKE zászlója alatt megtett, ám a gyakorlatban a PKE erőforrásaira alapozott erőfeszítéseket az anyaegyesület részéről érdektelenség kíséri, a Pestkörnyéki Kárpát Egyesület 2009-ben elindította a Kárpátok leghosszabban bejárható vízválasztóján vezető, öt országot érintő, a GPS technológia használatára és az ezen alapuló geocaching szabadidős tevékenységre építő Kárpátok Bércein Vándorút nevű programját (KBV). A turista megadott koordináták és leírások alapján, meghatározott pontokon sziklába rögzített rejtett pecsételő helyeket („geoládákat”) keres meg és a magával vitt igazoló füzet és bélyegző párna segítségével bizonyítja ottjártát.

Hét éves szisztematikus, tervszerű munka eredményeképpen mára már közel 2000 km a PKE által bejárt és rögzített KBV útvonal hossza és 204 a megtalálható igazolópontok száma. A KBV erdélyi szakasza lényegében elkészült és ezzel párhuzamosan elkészült a KBV PKE által elgondolt optimális koncepciója és működtetési modellje, megtekinthető állapotban van a nemzetközi túramozgalom központi felületeként szolgálni hivatott demó honlap. Elérhető közelségbe került egy olyan nemzetközi túramozgalom nyilvános meghirdetése és elindítása, amely méltóképpen illeszkedik a Magyarországi Kárpát Egyesület alapító atyái által 1873-ban elindított törekvésekhez.

Ezzel a háttérrel és az erre épülő perspektívával érezte úgy a PKE tagságát megjelenítő közgyűlésünk, hogy olyan embereket javasol az MKE vezető posztjaira, akikről a Kárpát-Koszorú Nemzetközi Túramozgalmat megálmodó, az útvonalat télen is, nyáron is teljesítő Mályi József így beszél a Kárpáti Lapok legutóbbi számában „Most, Vámos László – Kalmár Béla révén új lendületet látszik venni a Kárpát-koszorú gerincén végig húzódó turista útvonal ügye ... Sok sikert kívánok a (nemzetközi) Kárpátok Bércein Vándorút létrehozásában fáradozó lelkes Tár-saságnak!” (KL. 1. szám, 2016. 34. o.)

Eközben a szerepét, működési módját nem találó, tevékenységében és tényleges létszámában egyre jobban hanyatló „anya” MKE idejét és energiáit az elmúlt években mind akutabbá váló vezetési gondok kötötték le. 2014-ben már csak tartós huzavona után akadt egyetlen jelölt az elnöki posztra. Ezen a 2014. áprilisi közgyűlésen nem is az elnök személye körül alakult ki kemény csata, hanem azon a Bánhidi Attila által puccszerűen átnyomni kívánt alapszabály módosítási kísérleten, amelynek célja az volt, hogy az MKE a továbbiakban sportegyesületként folytassa tevékenységét. (Bánhidi hosszú évek óta mutatóban sem vesz részt túrákon, az egyesületben semmilyen tisztséget nem visel. Felelősséget nem vállal, helyette a választott vezetőket háttérből manipulálva irányít. Minden számára fontos közgyűlésen megjelenik és ezek mindegyikén előáll valamilyen „zseniális”, általában az alapszabály módosítását, vagy a vezetés összetételét érintő „királycsináló” javaslattal. Az MKE 2011. szeptember 3-án rendkívüli közgyűlést tartott a szénpataki kulcsosházban, mert az Egyesület elnöki tisztségét hosszú ideje betöltő Jeszenszky Géza nagyköveti kinevezése miatt lemondott. Bánhidi Wehner Gézát, MSTSZ-beli régi harcostársát próbálta igen sajátos körülmények között megválasztatni. Ha ez nem is jött be, de az egyesületben addig teljesen ismeretlen Wehner azonnal az elnökség tagja lehetett. Jeszenszkyt akkor az egyesület tiszteletbeli elnökének választotta, de néhány évvel később Bánhidi mondvacsinált ürüggyel – Jeszenky akár előzetes, akár utólagos értesítése nélkül – elérte, hogy ez a tisztség kikerüljön az alapszabályból. Az eljárást Jeszenszky elfogadhatatlannak tartotta és kilépett az MKE-ből. Bánhidi számítása bejött.)

A sportegyesületként való önmeghatározást Bánhidi az akkor jelentősen módosuló – az egyesületeket, a civilszervezeteket, és a sportági irányítást érintő – jogszabályoknak való megfeleléssel indokolta, de a lóláb nagyon kilógott. Az 1990-ben megalakult, működése során számos tisztázatlan helyzetbe bonyolódott Magyar Sportturisztikai Szövetség, azóta Magyar Túrasport és Terepfutó Szövetség, (de változatlanul MSTSZ rövidítést használó) szervezet, amelynek Bánhidi kezdeményezésére az MKE is tagja volt, átalakult országos sportági szakszövetséggé,

tevékenységének középpontjába egyértelműen a versenysportot állítva. (A történések szempontjából az sem mellékes körülmény, hogy az MSTSZ alapítása óta ugyancsak arra törekedett, és a jelek szerint erről a törekvéséről máig sem mondott le, hogy önmagát, mint „történelmi jogutódja az 1913-ban alakított Magyar Turista Szövetségnek” határozza meg. Lásd MSTSZ alapszabály.)

Az MKE tagsága 2014-ben leszavazta még annak napirendre vételét is, hogy a sportegyesületté válásról szó essen, ezért is keltett megdöbbenést Bánhidi tájékoztatása a most 2016-os májusi közgyűlésen arról, hogy az MKE egy olyan 2015-ös kis létszámú és formális rendkívüli közgyűlésen, aminek egyetlen pontja azoknak az alapszabályi változtatásoknak az átvezetése volt, amelyeket a Fővárosi Törvényszék végzése alapján kellett elvégezni, egyúttal ismételt belépett az MSTSZ-be. (Annak ellenére, hogy az MSTSZ alapszabálya egyértelműen rendelkezik arról, hogy mint sportági szakszövetségnek, a rendes tagjai sportszervezetek.) Erről a közgyűlési határozatról a PKE nem tudott, róla még csak értesítést sem kapott.

A helyzet fonákságát mi sem bizonyítja jobban, hogy az MKE tag Kárpát Egyesület, Eger 2013 óta a legnagyobb magyar turista szövetség, a Magyar Természetjáró Szövetség (MTSZ) tagja, és hogy az MKE sportegyesületté válásának 2014-es elvetését követően a PKE is úgy döntött, hogy felvételét kéri (és azt el is nyerte) az elmúlt rendszer örökségéből az arra érdemeset megőrző, de szemléletét, működési módját, hatékonyságát és eredményeit tekintve a magyar turizmusban új fejezetet nyitó Magyar Természetjáró Szövetségbe. (A Szövetség az 1987-ben létrehozott Magyar Természetbarát Szövetség jogutódja, az 1913-ban létrehozott Magyar Turista Szövetség utódja, és az 1873 óta alakult magyar természetjáró szervezetek hagyományainak folytatója és ápolója.” MTSZ alapszabály 4. §)

Úgy ítéljük meg, hogy a fenti előzmények ismeretében világosan kirajzolódnak azok az okok és érdekek, amelyek miatt a lejárt mandátumú MKE vezetők számára az kínálkozott egyetlen megoldásnak, hogy az erős tagsági támogatottsággal bíró, programjukat, koncepciójukat tekintve másban gondolkodó, bábszerepre alkalmatlan PKE jelöltek és magát a

PKE-t hisztérikus és becsületsértő módon megvádolja (lásd lentebb az 1. mellékletet) azzal, amit maga kíván tenni.

A május 20-án 00:08:02-kor kiküldött „MKE elnöksége” aláírású körlevélre még aznap hajnalban reagált Vámos László a PKE elnöke. Tétélesen cáfolta (lásd lentebb a 2. mellékletet) a valótlan és becsületsértő állításokat, egyben bejelentette, hogy ilyen körülmények között visszalép a jelöléstől és még ugyanaznap délután – két nappal az esedékes MKE közgyűlés előtt – köremailben értesítette a PKE tagságát arról, hogy okafogyottá vált a PKE tagság mozgósítása az MKE közgyűlésre (lásd lentebb a 3. mellékletet), mert a PKE jelöltjei visszaléptek.

Lépésének köszönhetően ugyan elmaradtak a „kiszagda effektusos” jelenetek, természetesen a „hatalom” sem forgott veszélyben, de ezzel együtt Bánhidi Attila levezető elnöki vezényletével mégis olyan módszerek sorozatos bevetésére került sor, mint amikor egy hatalmát féltő kisebbség semmit sem kíván a véletlenre bízni. (És ha valaki ilyen útra lép, akkor így is folytatja. Az a közgyűlési jegyzőkönyv, amit a „hatalomban” maradtak a Törvényszék számára beküldtek, alapvető tényekben, történekekben tartalmaz mást, mint ami a közgyűlésen készült hangfelvételen hallható...)

A közgyűlés helyszíne megegyezett az MSTSZ székhelyével. (Az MKE közgyűlésén kívül aznap délelőtt az MSTSZ közgyűlése is ott zajlott.) A teremben nagy számban jelentek meg és kaptak szavazásra lehetőséget olyanok, akiket a jelenlévők nagy része nem ismert, akiket korábban MKE rendezvényen senki sem látott. Az, hogy előbb kezdődtek a szavazások, mint a mandátumok megállapítása és kiosztása, az „csupán” egy (csúnya) dolog, de a legmegdöbbentőbb az volt, amikor a mandátumuk végére ért tisztségviselők a „mi és ti” szóhasználat folyamatos hangoztatása és hangsúlyozása után az elfogadott napirenddel ellentétesen egy teljes titokban megrendelt ügyvédi szakvéleménnyel próbálták a jogi személy szervezetek tagjainak MKE tagságát kétségbe vonni, az alapszabályt és az eddig sohasem megkérdőjelezett közgyűlési gyakorlatot félresöpörni.

Szőcs Ernő, az egyetlen jelöltként „bizalmat” kapott régi-új elnök zárszava, majd az alakuló elnökségi

ülés nem hagyott kétséget afelől, hogy a „hatalom” régi-új birtokosai magukat ismét nyeregben érezve azt gondolják, hogy a kedélyek lecsillapodása után az úgymond „közös életünk” visszazökken a korábbi kerékvágásba, minden folytatódik úgy, mintha mi sem történt volna. (De biztos, ami biztos, az alapszabályt meg kell változtatni, a jogi személyek tagjai ne lehessenek automatikusan MKE tagok is...)

Az így kialakult helyzetben a PKE elnöksége azt látta legfontosabb feladatának, hogy higgadt, tárgy-szerű módon értékelje a történeteket, összegyűjtse a véleményeket, a hogyan továbbra vonatkozó javaslatokat. A beérkezett reakciók ismeretében elmondható, hogy bár vannak, akik az MKE-vel való mielőbbi szakítást tartják az egyetlen lehetséges és jó lépésnek, a nagy többség úgy ítéli meg, hogy saját magunkból nem lehet kilépni, az adott kereteken belül kell felelős, konstruktív módon megpróbálni közös megoldást találni. Ennek megfelelően a PKE elnöke az MKE elnökségi tagjaként lehetősége szerint jelen kíván lenni az MKE elnökségi ülésein és kész részt venni, illetve képviseltetni magát minden olyan megbeszélésen, amely az MKE jövőjével kapcsolatos kérdéseket tárgyal.

Fentiek jegyében született meg továbbá az az alábbi javaslat (lásd lentebb), amelyet szerettünk volna egyesületünk kiadványának a Kárpáti Lapoknak (KL) most esedékes számában megjelentetni. A KL szerkesztője annak ellenére elzárkózott a 2016. június 24-én kért publikálástól, hogy korábban ugyanebben a témában és ugyanezzel a címmel már három alkalommal (KL 3/2013, KL 1/2014, KL 2/2014) jelentetett meg anyagot. Álláspontja szerint, az MKE-PKE között kialakult háború mielőbbi befejezéséhez az illetékes vezetők személyes találkozására és kibékülésére van szükség, nem pedig egy újabb hadszíntér – a Kárpáti Lapok – megnyitására. Azzal is érvelt, hogy a szerkesztés alatti jelenlegi lapszám szinte készen van, amelyet kinyomtatva az EKE táborba szeretne elvinni, valamint felhívta a figyelmet arra, hogy a Kárpáti Lapok – amíg ő szerkesztheti – nem lesz semmilyen gyűlöletkeltés, haragokodás, kirekesztés szócsöve.

Ehhez képest az MKE honlapján 2016. július 16-án közzétett új Kárpáti Lapok lapok 25. oldalán a KL „MKE tisztújító közgyűlés” címmel lehozta azt

a közleményt, amelyben az MKE nevében Szöcs Ernő immár a világháló nyilvánosságát is felhasználva, zavaros és homályos utalásokkal, valótlan állításokkal tűzdelt tájékoztatásában továbbra is puccsot és hatalomátvételt emlegetve továbbra is azzal vádaskodik, amit éppen ő (is) követett el, majd mindezt tetézve szemrebbenés nélkül így fejezi be a „tárgyszerű” beszámolóját:

„Kedves Közgyűlés Résztevők!

Ez úton szeretném megköszönni a magam és az elnökség nevében, hogy felhívásunkra ilyen szép számban eljöttetek a közgyűlésre. Remélem mindenki számára megnyugtató eredmény született.

Az elnökség igyekszik a továbbiakban is méltó módon képviselni az MKE hagyományait és az egyesület hírnevét megóvni.” (lásd lentebb a 4. mellékletet)

A PKE elnökségének javaslatai a „Merre tovább MKE?” kérdés megválaszolására induljunk ki közösen a következő rendező elvekből:

1. Az MKE név kötelez.

2. A „vagyunk mi, azaz a MKE, és vagytok ti, az egniek, miskolciak és a pestkörnyékiek megközelítés helyett térjünk vissza az alapokhoz, a MI EGY CSALÁD VAGYUNK gyakorlathoz. (Az MKE – PKE háború fogalmilag is értelmezhetetlen, hiszen önmagával senki sem háborúzik...)

3. Közösen keressük meg és alakítsuk ki azt a funkciót, azt a szervezeti formát, azt a jövőképet, azt a kapcsolatrendszert, ami a legjobban képes szolgálni az alapító elődeink által létrehozott legjobb hagyományok megőrzését, folytatását.

A PKE elnöksége kezdeményezi, hogy kerüljön sor egy olyan (a létszámot, a témát, a körülményeket tekintve hatékony és érdemi munkát biztosító) MKE felső szintű belső megbeszélés sorozatra, ahol az MKE elnöke és alelnöke, a KEE elnöke és egy elnökségi tagja, a KEM elnöke és egy elnökségi tagja, valamint a PKE elnöke és egy elnökségi tagja a fenti alapelvek mentén áttekintik azokat az előzetesen kialakított és egymáshoz eljuttatott elképzeléseiket, amelyek mentén minél több kérdésben esélyt látnak a megoldást jelentő közös álláspontok kialakítására. Ennek az elsőnek szánt – ez év szeptember második felére javasolt – megbeszélésnek az előkészítését, feltételeinek biztosítását a PKE örömmel vállalja.

A PKE elnöksége a tagsággal e témában folytatott eddigi párbeszéd alapján a következőket ajánlja:

Funkcióját tekintve az MKE legyen ernyőszervezet. Legfontosabb funkciója az legyen, hogy tagjai számára olyan szolgáltatásokat biztosítson, amelyeket azok egyedül nem, vagy ha igen, akkor kevésbé eredményesen képesek megvalósítani. Pl.:

- közös érdekképviselet magasabb szintű szervezetekben,
- közös fellépés a turizmusra jelentős hatással bíró feltételrendszerek befolyásolására,
- közös pályázati munka nagyobb jelentőségű programok, projektek megvalósítására,
- közösen működtetett nagyobb szabású projektek, programok koordinációja,
- közös elnökökkel járó brandépítés, kommunikációs szolgáltatás,
- előnyösebb feltételeket biztosítható szolgáltatási megállapodások elérése (szállítás, utazás, nyomda, eszközbérlés, IT szolgáltatások, stb.),
- nemzetközi kapcsolatok koordinálása,
- oktatási, képzési, módszertani támogatás.

Szervezeti forma: az MKE nevet megtartó szövetség. (A 2000 óta kétségtelenül ellentmondásos helyzetben úgy segíteni, hogy az MKE szövetséggé (különös formájú egyesület) alakulna, nem lennének egyéni, csak jogi személy tagjai.)

Jövőkép: Az MKE a tevékenységében egyrészt a Kárpátokra, másrészt a hazai bakancsos turizmus népszerűsítésére, az ehhez szükséges infrastruktúra bővítésére, ápolására, a Magyarországi Kárpát Egyesület legjobb hagyományainak megőrzésére, felmutatására és folytatására összpontosít. Az MKE a maga eszközeivel, ezen belül kiemelten a Kárpátok Bércein Vándorút Nemzetközi Túramozgalomban való részvétellel eredményesen elősegíti a Kárpátok Védelméről és Fenntartható Fejlesztéséről készült Kezretegyezmény (Kárpátok Egyezmény) megvalósítását, és a Fenntartható Turizmus Jegyzőkönyv ajánlásaiban megfogalmazottakat.

Kapcsolatrendszer: A Magyar Természetjáró Szövetség, Erdélyi Kárpát Egyesület, a Mária Út Közhasznú Egyesület, Openmaps Alapítvány, Magyar Geocaching Közhasznú Egyesület és a jövőkép megvalósítását elősegíteni képes és akaró minden más szervezet.

A fenti nyílt levelet és annak mellékleteit a PKE honlapon történt közzétételt megelőzően természetesen közvetlenül is elküldtük az MKE elnökének és titkárnak. A kialakult helyzet súlyára tekintettel bízunk benne, hogy a nyári programok ellenére mielőbb reakciót kapunk rá.

Mellékletek

1. sz melléklet

A mandátumát kitöltött MKE elnökségének körlevele, amelyben hisztérikus és becsületstörtő módon azzal vádolta meg a PKE-t, amit, amit éppen maga tervezett tenni.

----- Továbbított üzenet -----

Tárgy:

FW: Közgyűlésre a tagsághoz

Dátum: Fri, 20 May 2016 00:08:02 +0200

Feladó:

MKE titkar <mke.titkar@karpategyesulet.hu>

Címzett:

MKE titkar <mke.titkar@karpategyesulet.hu>

Kedves Tagság,

mint tudjátok május 22.-én az MKE éves rendes és egyben tisztújító közgyűlése lesz.

Ezzel kapcsolatban a PKE (Pestkörnyéki Kárpát Egyesület) 2016 május 7.-i közgyűlésén egy határozat ítéletét döntés született meg.

Szöcs Ernő Elnök Úr, és az MKE elnöksége az alábbi levélben kíván erre reagálni, ill. állást foglalni, egyben azt kéri tagjaitól, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a közgyűlésen, hogy az MKE saját tagsága dönthessen az egyesület sorsáról.

LÉ

„Kedves Tagság!

Elnökségünk egy tagja részt vett a PKE közgyűlésén, melyről az MKE vezetése 2 nappal az esemény előtt értesült.

Beszámolója szerint keveset tudott meg a PKE elmúlt évi tevékenységéről, mivel ott szinte egyetlen „napirendről”, a mi május 22-i közgyűlésünkéről tárgyaltak.

Már előre – egymás között, nevesítve leosztották a leendő MKE tisztségeket, melyet a közgyűlésünk „megecsesített”!

Idézet Vámos László leveléből:

„Annak érdekében, hogy elképzelésünket érvényre tudjuk juttatni, kérem a tagságot, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a május 22-i MKE közgyűlésen!”

Nem tudjuk, hogy a PKE céljait miért csak egy ilyen kitervelt, az MKE ellen irányuló, választási „puccs” segítségével látja megvalósíthatónak. A mai napig senki, sem személyesen, sem hivatalosan nem keresett meg bennünket a PKE jövőjét illető elképzelésekkel.

Miből gondolják a PKE tagjai, hogy nem támogatjuk törekvéseiket, milyen példát tudnak felhozni, mely azt támasztja alá, hogy nem akarunk együttműködni, honnan tudják, hogy nincsenek az MKE-ben a „KBV (Kárpátok Bércein Vándorút) iránt elkötelezett” tagok?

Érthető, mivel ez csak egy ürügy, amellyel egy bizonyos személy szeretne visszakerülni a hatalomba. Régen úgy gondolta, hogy szürke eminenciásként felügyeli a „lenézett” MKE elnökséget, most biztosabb pozícióból, ügyvezetőként szeretné ugyanezt. Akkor váltak el útjaink, mikor két alkalommal is próbálta átírni (megváltoztatni) az elnökségi értekezlet jegyzőkönyvét, mivel nem olyan határozat született, mely neki megfelelt.

Ezek után szeretnénk arra kérni az MKE tagságát, hogy „minél nagyobb számban jelenjenek meg a május 22-i MKE közgyűlésen!”

Budapest, 2016. május 19.

MKE elnöksége”

2. sz. melléklet

A május 20-án 00:08:02 – kor kiküldött körlevélre még aznap hajnalban reagált Vámos László a PKE elnöke. Tételezen cáfolta a valótlan és becsületsértő állításokat, egyben bejelentette, hogy ilyen körülmények között visszalép a jelöléséről.

From: Vámos László <>

To: Szócs Ernő <>

Cc: MKE titkar <mke.titkar@karpategyesulet.hu>

Sent: Friday, 20 May 2016, 4:06

Subject: Re: FW: Közgyűlésre a tagsághoz

Kedves Ernő!

Sajnálom, hogy „választási puccsnak” minősítet azt, hogy jelölteket állítottunk a vasárnapi MKE tisztújításra. A MKE vezetőségének mandátuma lejárt, a

tisztségek betöltésére minden MKE tagnak joga van javaslatot tenni. A „mi”-be és a „MKE saját tagsága”-ba csakúgy mint az egriek, a PKE is beletartozik. A különbség annyi, hogy a MKE-nek vannak közvetlenül és tagszervezeteken keresztül csatlakozó tagjai, de a jogaik egyformák.

„Beszámolója szerint keveset tudott meg a PKE elmúlt évi tevékenységéről” – ez nem is volt napirendi pont, az egyesület tevékenységéről a decemberi közgyűlésen szoktunk beszámolni.

„mivel ott szinte egyetlen „napirendről”, a mi május 22-i közgyűlésünkről tárgyaltak.” – ilyen napirendi pontunk nem volt, viszont a hat napirendi pontból a 4. így szólt: A Kárpátok Bércein Vándorút jövőjének koncepcionális kérdései megbeszélése.

E pont kapcsán tárgyaltunk arról, hogy a KBV olyan fázisába jutott, amikor már magasabb szinten, adott esetben nemzetközi szinten elő tudunk vele rukkolni. Ahhoz, hogy tárgyalópartnerként komolyan vegyenek, esetleg támogatókat szerezzünk, nagyobb esélyt látunk úgy, hogy azt (a KBV-t) nem egy országos egyesület tagszervezeteként, hanem az országos egyesület, a MKE-ként mutassuk be. Ehhez azt láttuk jónak, hogy az esedékes tisztújításra olyan jelölteket javasolunk a MKE vezetésébe, akik tudják és csinálják a KBV-t. ...

„Már előre – egymás között, nevesítve leosztották a leendő MKE tisztségeket,” – jelölteket nevesítettünk, hiszen név nélkül hogyan jelölhetnénk? És (a FB-t nem számítva) az 5 fős elnökségbe (a tagszervezeti elnökök nélkül, mivel ők továbbra is az elnökség tagjai) csupán két tisztségre, igaz a meghatározókra, az elnök és az ügyvezető alelnök személyére tettünk új javaslatot.

„Annak érdekében, hogy elképzelésünket érvényre tudjuk juttatni” – az elképzelésünk természetesen arra vonatkozik, hogy az általunk jelölt személyeket a közgyűlés megválassza.

„kérem a tagságot, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg” - hát ez természetes, hiszen egy demokratikus választást csak az nyerhet meg, aki több szimpatizáns szavazót tud mozgósítani. Különbömi értelme a jelölésnek, ha nem mozgósítunk?

„Nem tudjuk, hogy a PKE céljait miért csak egy ilyen kitervelt, az MKE ellen irányuló,” - a PKE

célja a KBV-t a MKE-vel fémjelvezve elismertetni, és ezt nem a MKE ellen, hanem a MKE-ért tennénk. Hiszen ott áll a MKE alapszabályában:

(1) Az egyesület célja a Kárpátok és a Kárpát-medence történetének, tájegységeinek és kultúrájának megismertetése; a természetben való sportos, aktív túrázás – annak verseny- és szabadidős formái, valamint ágazatai - iránt megnyilvánuló igények komplex kielégítése; az épített és természeti környezet védelme.

„választási „puccs” segítségével látja megvalósíthatónak” – az én felfogásom szerint a puccs a választások nélküli, a hatalom átvételére törekvő erőszakos cselekmény. Mi csupán egy demokratikus választásra jelölteket állítottunk.

„A mai napig senki, sem személyesen, sem hivatalosan nem keresett meg bennünket a PKE jövőjét illető elképzelésekkel.” – a PKE jövője a PKE tagság dolga, a KBV-é – úgy vélem – lehetne közös ügyünk.

„Miből gondolják a PKE tagjai, hogy nem támogatjuk törekvéseiket,” – nem ezt gondoljuk, hanem azt, hogy a KBV-hez értő és a KBV-t csináló személyek, a MKE vezetésébe delegálásával jobban érvényesíthetnék a KBV-t.

„Honnan tudják, hogy nincsenek az MKE-ben a »KBV (Kárpátok Bércsein Vándorút) iránt elkötelezett« tagok?” – ebben igazad van, nem tudjuk, de azt tapasztaljuk, hogy az egyébként PKE tag Józsi is nem KBV túráként, hanem „Országhatártúráként” jelentette meg a MKE programban a Kárpátok-beli túráit. (persze ennek tudom az okát, de ez attól még így van)

„Érthető, mivel ez csak egy ürügy, amellyel egy bizonyos személy szeretne visszakerülni a hatalomba.” – én nem feltételezek ilyet az illetőről, és nem is volt a „hatalomban”, „csupán” mezei tag a MKE-ben – a PKE révén most is. Úgy vélem ez téves feltételezés.

Nos, kedves Ernő, a jelölésemről-jelölésünkről a PKE (kibővített) elnöksége döntött, amit a közgyűlés megerősített, és hosszas vívódás után vállaltam el. Most, hogy látom, hogy Te, és általad a MKE közvetlen tagsága is, ezt PKE-s „puccsnak” fogja fel, boldogan visszalépek a jelölésemről. Mi sem áll

távolabb tőlem, minthogy (szerintetek) „puccsista hatalomátvétellel” töltsöm be az amúgy is többletterhet jelentő MKE elnöki tisztséget.

Üdvözlettel: Laci

3. sz. melléklet

És még ugyanaznap délután – két nappal az esedékes MKE közgyűlés előtt – köremailben értesítette a PKE tagságát arról, hogy okafogyottá vált a PKE tagság mozgósítása az MKE közgyűlésre, mert a PKE jelöltjei visszaléptek.

From: Vámos László <>

Sent: Friday, 20 May 2016, 13:30

Subject: Re: FW: Közgyűlésre a tagsághoz

Kedves Tagság!

Az a tény, hogy a MKE vasárnapi tisztújítására jelölteket merészeltünk javasolni a MKE elnökségébe, az alábbi nemtelen levelet eredményezte „MKE elnöksége” aláírással. (megjegyzem én is, mint a PKE elnöke tagja vagyok a MKE elnökségének...)

Ilyen fogadtatás után természetesen nem vállalom/vállaljuk a jelöltséget, így okafogyottá vált a PKE tagság mozgósítása a vasárnapi MKE közgyűlésre. Tehát nem kérem a PKE tagságát arra, hogy vegyen részt a MKE közgyűlésén, csak az menjen, aki szereti a – feltehetően kialakuló – iszapbirkózást.

Én ugyan nem szeretem, de azért – utójára – elmegyek.

A MKE levélre adott válaszomat lentebb olvashatjátok.

Vámos László

4. sz. melléklet

MKE tisztújító közgyűlés

A Magyarországi Kárpát Egyesület 2016. május 22-én rendes és egyben tisztújító közgyűlést tartott. Az előzetes híresztelések alapján, miszerint puccs, hatalomátvétel és egyéb dolgok vannak készülöben, a hívó szóra meglehetősen nagy számban jelent meg a tagság. A közelmúlt személyi viharainak következményei még élesen az emlékezetekben voltak és bizonyos visszarendeződéstől tartva, rendesen egymásnak feszültek az arcok. Végül a jelenlévők többsége – az MKE további nyugodt működése érdekében –, a békére szavazott.

A tisztújítás eredménye: elnök: Szócs Ernő, ügyvezető alelnök: Stauróczy Tamás, titkár: Lindmayer Éva. Elnökségi tagok: Wehner Géza, Lehotzky Gyula és a tagszervezetek mindenkori elnökei: Vámos László (PKE), Köves Gyula (KEE).

Az elnökség megköszönve az eddig végzett hozzáértő, önzetlen és önkéntes közreműködést, a továbbiakban felkérte a munkájuk folytatására Nagy Pétert a Kárpáti Lapok szerkesztésére, Dedák Dalmát az MKE honlapjának szerkesztésére és üzemeltetésére. Továbbá: Soltész Ágotát az MKE Vízi Sportok Osztály vezetésére, Stauróczy Tamást az MKE Túrakerékpár Osztály vezetésére, Galgóczi Csabát az MKE Sí Osztály vezetésére, Mályi Józsefet az MKE Magashegyi és gyalogos túrák vezetésére. Kedves Közgyűlés Résztevők!

Ez úton szeretném megköszönni a magam és az elnökség nevében, hogy felhívásunkra ilyen szép számban eljöttetek a közgyűlésre. Remélem mindenki számára megnyugtató eredmény született.

Az elnökség igyekszik a továbbiakban is méltó módon képviselni az MKE hagyományait és az egyesület hírnevét megővni. (MKE nevében, Szócs Ernő.)

Kárpáti Lapok 2. szám 2016. 25. oldal, Egyesületi élet – MKE tisztújító közgyűlés

**Vámos László,
a Pestkörnyéki Kárpát Egyesület elnöke**

Nagytarcsa, 2016. október 24.

Kedves KEE, KEM és PKE tagsága!

Végszó

A Magyarországi Kárpát Egyesület október 23-án, vasárnap annak ellenére megtartotta a rendkívüli közgyűlést, hogy mind a Kárpát Egyesület, Eger, mind a Pestkörnyéki Kárpát Egyesület levélben kifogásolta (többek közt) a MKE vezetése által kijelölt dátumot. A Kárpát Egyesület, Miskolc elnöke – elmondása szerint – nem kapott sem meghívót a közgyűlésre, sem tájékoztatást a tervezett alapszabály módosításról.

A rendkívüli közgyűlést a jogi tagokat érintő alapvető kérdések eldöntésére a MKE vezetése szándékosan, előre kitervelten – megkockázatom: tisztességtelenül – olyan időpontra hívta össze, hogy a legnagyobb létszámú jogi tag, a PKE semmiképpen, de lehetőleg a másik két – KEE, KEM – jogi tag se tudjon részt venni.

A tervezett alapszabály módosítást a MKE közvetlen tagsága megszavazta. E szerint – a bírósági bejegyzést követően – a MKE-ben a jogi tag tagsági viszony megszűnik, kizárólag egyéni, illetve családi tagsági viszony létezik majd.

Ezzel a lépéssel a MKE vezetése, a közvetlen tagság asszisztálásával, **mindhárom jogi tagot (KEE, KEM, PKE), és ezzel együtt a jogi tagok összesen több, mint 200 fős tagságát**, példátlan módon, a korrektség legkisebb jele nélkül, gátlástalanul kizárta önmagából, a MKE-ből.

Kizárta – mivel a Kárpát Egyesület, Eger jogi tag révén tagja a MKE-nek – saját újságjának, a Kárpáti Lapoknak a főszerkesztőjét, aki évek óta végzi szakértelemmel és önzetlenül ezt a munkát.

Kizárta azt az egyesületet – a Kárpát Egyesület, Eger – amely az alapító elődeink eszméinek egyik fő letéteményese, saját szavaikkal élve a „kárpátos gondolat” továbbvivője. Nemcsak az „erdőt járják”, hanem „közt szolgáló turistalétesítményeket” is létrehozhatnak: számtalan lepusztult bükkfi házat hoztak rendbe, tartanak karban és állították a köz szolgálatába szálláshely gyanánt. És mertek belevágni új, a turistákat kiszolgáló létesítmény építésébe is: 2 éve sikerrel avatták fel Felsőtárkányban a Kárpát Túraközpontot.

A MKE vezetésének mindez nem érték, nem kell, ki velük a MKE-ből!

Kizárta a Pestkörnyéki Kárpát Egyesületet amely – úgy vélem – szintén a nagy elődök szellemében tevékenykedik, és – ha turistalétesítményeket nem is tart fent – túráival, rendezvényeivel, a Kárpátokban – Kárpát-medencében élő magyarsággal való kölcsönösen gyümölcsöző kapcsolatok létrehozásával és ápolásával, valamint a Kárpátok Bércein Vándorút nagyszabású tervének megvalósításával alapító elődeink méltó követői lehetnek.

A MKE vezetésének ez az egyesület sem érték, nincs szükség rá, ki velük a MKE-ből!

Mi lesz ezután a MKE-ből? Egy céltalanul vergődő, kiüresedő, egy szűk klikk által (meg)vezetett és a Magyarországi Kárpát Egyesület történelmi nevet kisajátító „gittegylet”.

Az elmúlt 15 év számtalan jelentős programját, rendezvényét nem a MKE közvetlen tagsága, hanem a jogi tagok (KEE, KEM és a PKE) tagsága szervezte és vitte sikerre!

Csak néhány fontosabb esemény:

- **2003.** MKE 130 éves Jubileumi rendezvénye, Lengyel-Tátra – Magas-Tátra: **PKE tagok** szervezésében valósult meg.
- **2004.** Kárpát-koszorú Nemzetközi Túramozgalom: **PKE tagok** szervezésében és vezetésével, a **PKE és a KEM** (nem csak pénzbeli) támogatásával megvalósított 4 és fél hónapos nagyszabású program, amelyen az ún. „alapsapat” szintén a **PKE és KEM** tagságából, valamint az Erdélyi Kárpát Egyesület Gutin Osztyála egy tagjából szerveződött.
- **2007.** 2500 km a Kárpátok főgerincén: a 2004-es Kárpát-koszorú Nemzetközi Túramozgalom alapján szerkesztett és kiadott könyv szintén **PKE tagok** munkája, **PKE tag** által megírt, de a MKE nevében beadott és elnyert pályázati forrásból valósult meg.
- **2008.** MKE 135 éves Jubileumi rendezvénye, Kárpátalja – Rahó: ez is **PKE tagok** szervezésében valósult meg.
- **2013.** MKE 140 éves Jubileumi rendezvénye, Magas-Tátra: **PKE tag** szervezésében, a **KEE** együttműködésével valósult meg.
- **Zöld teljesítménytúrák:** kezdetektől fogva a pont-örök legalább 2/3-át **PKE tagok** adták.
- **Kárpáti Lapok:** évek óta a **KEE tag** főszerkesztő munkája.

A MKE vezetése hiába próbálja tisztára mosni magát azzal, hogy „csak” a jogi tag tagsága szűnik meg, és „Az eddigi jogi szervezetként az MKE-ben lévő tagot jogfolytonosan veszünk föl, ha belép,” az igazság az, hogy mindhárom jogi tag révén MKE tag személyek MKE tagsága – a bírósági bejegyzést követően – automatikusan megszűnik. Ezek után ha valaki, valami rejtélyes okból kifolyólag szeretne MKE tag lenni, kérheti a felvételét, persze, csak ha van két MKE tag ajánlója...

Vámos László,
a Pestköri Kárpát Egyesület elnöke

Nagytarcsa, 2016. december 3.

PKE határozat

I. A Pestköri Kárpát Egyesület (továbbiakban PKE) 2016. december 3-i közgyűlése a Magyarországi Kárpát Egyesület (továbbiakban MKE) 2016. évben megtartott május 22-i rendes és október 23-i rendkívüli közgyűlései ismeretében a következőkben foglal állást:

I./1. Sajnálattal vesszük tudomásul, hogy az MKE vezetését hatalmi kérdésnek tekintő klikk eszközökben nem válogatva megakadályozta a PKE által jelölt – felkészültségüket és felelősségérzetüket hosszú idő óta bizonyító – tagtársaink egyesületi vezető tisztségekre való megválasztását és az évek óta napirenden lévő „Merre tovább MKE?” kérdés megválaszolására kidolgozott PKE javaslatok egyesületen belüli terjesztését és megvitatását.

I./2. Mind a két közgyűlés előkészítése és lebonyolítása durván megsértette a legalapvetőbb erkölcsi és jogi normákat.

I./3. Mind a két közgyűlés jegyzőkönyvében hamis tények és adatok is szerepelnek.

I./4. Az október 23-i rendkívüli közgyűlésen 38 szavazattal annak ellenére napirendre került az alapszabály módosítása, hogy az MKE tagságának döntő hányadát adó két jogi tag írásban kérte, hogy ne akkor és ne abban a formában, hanem az elvárható előzetes egyeztetések után, megfelelő időpontban kerüljön rá sor.

I./5. Ezen a közgyűlésen 37-en úgy gondolták, hogy a „hatalom” megtartására a „merjünk kicsik lenni” a megfelelő eszköz. Ugyanez a 37 jelenlévő feljogosítva érezte magát arra, hogy kizárja az egyesület jogi személy tagjait és ezzel több, mint 200 tagtársát. Szerintük az MKE-ben:

- nem kellenek a pestköri és a miskolci kárpátosok, köztük a Kárpát-koszorú Nemzetközi Túramozgalom 2004-es 4 és félhónapos programját, a 2500 km-t sikerrel teljesítő teljes alapszabály tagjai, és nem kellenek a Kárpátok Bércein Vándorút nagyszabású tervén 2009 óta fáradszabólag dolgozó eddigi társak;
- nem kellenek „a közt szolgáló turistalétesítményeket” létrehozó, felújító és működtető, számtalan

bükki házat gondozó, a Kárpát Túraközpont felépítésébe bátran belevágni merő, a létesítményt magas színvonalon megvalósító egri kárpátosok.

I./6. Lépésükkel nyilvánvalóvá tették, hogy számukra nem jelentenek értéket azok, akik alapító elődeink nemes példáinak követését tüzték ki céljukként és ezért következetesen dolgoznak is.

I./7. Mi lesz ezután a MKE-ből? Egy céltalanul vergődő, kiüresedő, egy szűk klikk által (meg)vezetett és a Magyarországi Kárpát Egyesület történelmi nevet kisajátító „gittegytel”.

I./8. Mindezt a döntő felelősséget az MKE közvetlenül választott vezető tisztségviselői, az elnök, az elnökség és a felügyelő bizottság viselik, de felelős minden olyan MKE tag, aki ezekhez a döntésekhez szavazatával asszisztált, vagy aki ezekről a döntésekről tudomást szerezve nem tiltakozott ellenük.

II. A kialakult helyzetben úgy ítéljük meg, hogy az MKE név hitelességének megóvására rendelkezésünkre álló eszközök és lehetőségek kimerültek. Kézenfekvőnek látszik és jogi szempontból biztos eredményt valószínűsít a jogorvoslati út, de számunkra a lényegi probléma nem jogi természetű, ráadásul a bírósági eljárás és annak több éves időtartama óhatatlanul további erodáló következményekkel járna. Emiatt célszerűbbnek látjuk, ha *előre tekintünk*:

- a továbbiakban minden energiáinkat a „kárpátos gondolat” megőrzését szolgáló tevékenységeink folytatására kívánjuk koncentrálni. A magunk részéről ennek középpontjába a „Kárpátok Bércein Vándorút” eddigi eredményeinek összefoglalását, nemzetközi túramozgalomként való megismertetését, az ezt támogató webes tudás-portál elindítását kívánjuk állítani;
- az eddig ki nem használt lehetőségekre is támaszkodva fejleszteni kívánjuk együttműködésünket a „kárpátos gondolat” hiteles továbbvivőivel a Kárpát Egyesület Egerrel és az Erdélyi Kárpát-Egyesülettel;
- tovább kívánjuk erősíteni a Kárpát-medencében élő magyarsággal való kölcsönösen gyümölcsöző kapcsolatok létrehozására és ápolására irányuló eddigi tevékenységünket.

Levonjuk a következtetéseket:

- a PKE, mint jogi személy megszakítja az MKE-vel, mint jogi személlyel a kapcsolatait;
- visszavonjuk az MKE tagok eddigi állandó és magától értendő (tagságunkkal megegyező feltételekkel járó) meghívását rendezvényeinkre és eseményeinkre;
- a PKE alapszabályának legközelebbi módosítása során előterjesztjük a „VII. Vegyes és záró rendelkezések” fejezet 27. szakaszának módosítását annak érdekében, hogy az egyesület megszűnése esetén a Magyarországi Kárpát Egyesület helyett más legyen megnevezve, mint a hitelezők kielégítése utáni vagyon tulajdonosa.

III. A közgyűlés megbízza az egyesület vezetését, hogy fentiekről partnerszervezeteinket közvetlen tájékoztatassa és gondoskodjék jelen határozat nyilvánossá tételéről.

Pestkőrnyéki Kárpát Egyesület elnöksége

2017.01.18.

Soltész Ágota (*MKE Vízi Sportok Osztályvezető*) **PKE tagfelvételi kérelme**

Kedves Ágota!

Elmulasztottalak tájékoztatni, de most pótolom, hogy a PKE elnöksége sajnálatos módon nem fogadta el a tagfelvételi kérelmedet, tekintettel arra a barátságtalan lépésre, miszerint az MKE közgyűlése alapszabály módosítással megszüntette a jogi tagtagsági viszonyt, ezzel kizárta a KEE, PKE és KEM jogi tagokat és ennek folyamánként a jogi tagok teljes tagságát az MKE-ből.

Üdvözlettel:

Vámos László elnök
Pestkőrnyéki Kárpát Egyesület

Volt egyszer egy MKE

A Magyarországi Kárpát Egyesület életében a 2016-os esztendő egy zilált, átláthatatlan, nyugtalan időszakot hozott. Nagy viharok dúlnak mostanság a Kárpátok szép kék ege alatt. Szárnyaszegett túratársaim jönnek hozzám és borzadozva kérdezik: mi van itt és mi lesz még?

„Fő-e már új méreg, mely közénk hatol – meddig lesz hely, hol fölolvasható?” (József Attila: Thomas Mann üdvözlése)

A Magyarországi Kárpát Egyesület neve szólít, szép varázsa átitat. Kérdésem volna: most, ezekben a zűrzavaros időkben, hogyan szóljak Hozzád? Címem, rangom, tagviszonyom (már) nincs, egyáltalán van-e jogom! Hozzád szólni? Káromkodjak, vagy fütyörészlek? Ha rákényszerítenek – és egy kicsit összekapom magam – akkor holmi jogi dumát is el tudok eresztetni, de nem teszem, mert lehúz és a földhöz ragaszt. A természetbarátok és a boldogság kék madarai, a föld fölött két méterrel repkednek. Hitem és némi belső indíttatásból, inkább lírikus hangnemre váltok:

„Az én koromban:
zörgött az egekben a gépek acélja.
Az én koromban:
nem tudta az emberiség, mi a célja.
Az én koromban:
beszéltek a falban a drótok, a lelkek.
Az én koromban:
vad, bábeli nyelvzavarok feleltek.
Az én koromban:
mint koldusok álltak a sarkon az épek.
Az én koromban:
recsegtek a trónok, a bankok, a népek.
Az én koromban:
mily dalt remegett, a velőkiig tüvöltő.
Az én koromban:
prózára szerelte a verset a költő.”
(Kosztolányi Dezső: Litánia, részlet)

A fenti versrészletből két gondolatot emelnék ki:

1. Az én koromban: az MKE nem tudta, hogy mi a célja.
2. Az én koromban: a Magyarországi Kárpát Egyesületben vad bábeli nyelvzavarok feleltek.

Az én koromban: az MKE nem tudta, hogy mi a célja

2016. október 7-én kelt levelében, az MKE vezetősége rendkívüli közgyűlésre hívta a tagságát és tagegyesületeit 2016. október 23-ra. Túl azon, hogy közgyűlésre hívni a tagságot, egy hónappal korábban szokás, nemzeti ünnepre egyébként pedig nem szokás, mert tudva tudható, hogy a többség arra az időpontra programot szervez, netán részt kíván venni az ünnepekéig valamelyikén. Ismeretes volt, hogy egyik tagegyesületünk, már hónapokkal korábban – mint minden esztendőben immár több, mint tíz éve – erre az időpontra szervezi az éves nagy, kétnapos találkozóját, ahova az ország minden részéből és Erdélyből is sok vendéget vártak. Summa-summárum, a gesztus – egy rendkívüli közgyűlést pont erre a napra tenni – legalábbis „sportszerűtlen” lépés volt.

Az időponttal kapcsolatban, a kijelölés percétől kezdve, mindvégig ott lógott a levegőben a kérdés: a tiltakozó levelek ellenére – választott vezetőink – megtartják-e a rendkívüli közgyűlést (október 23-án), vagy a józanésre hallgatva, elnapolják egy semleges időpontot választva? Megtartották.

A közgyűlés napirendi pontjaival és határozataival kapcsolatban, ezek után több kérdésem nincs, csak József Attila szavaival élve – véleményem:

„Hamis tanúvá lettél saját igaz pörödnél.”

Mi volt ezzel a minek nevezem lépéssel az MKE vezetőségének célja? (Itt egy jelző hiányzik. Nem véletlen. Az elmúlt időben nagyra becsült vezetőink indulatos, nem átgondolt jelzőkkel kólintották egymást fejbe. Egy újabb jelzővel nem akartam tűzre olajat önteni.)

Mit akart, mit akarhatott ezzel üzeni az MKE vezetősége a Kárpát Egyesületek teljes tagságának?

Az én koromban: a Magyarországi Kárpát Egyesületben vad bábeli nyelvzavarok feleltek

Kitérhetnék az egyesületi nyelvzavarokra, hozhatnék konkrétumokat, de helyette ismét magasba

repülnék, ha már az egyesületből repültem. Ugyan is a közgyűlés határozata értelmében sokan repültünk, mégpedig a tagság zöme.

Mostanában többször foglalkoztatott a Bábel torony mítosza. Amikor valamelyik fórumon terítékre kerül ez a történet, a szónokok, papok és prédikátorok pusztán az emberi nagyravágyást, elbizakodottságot pellengérezik ki.

Pedig ennek a történetnek sok más jelentése is van. Először az ígét idézem, utána az én fordításomat a jelenlegi helyzetre: Elnézést kérek az érzékenyebb lelkületű olvasóktól, ha a sántikáló párhuzammal megsejténém őket.

Bábel tornya

1./a. „Az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt.”

1./b. Az én koromban: az MKE tagságának – ide értve PKE, KEE, KEM, stb. tagságot – egy nyelve és egy célja volt.

4./a. „Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén!”

4./b. Az én koromban: az MKE tagságának az volt a célja, hogy építsen házakat, utakat, legyen honlapja, rendszeresen megjelenő krónikája és járja a Kárpátok bérceit, amennyit csak lehet. Csináljon mindenféle programot úton, vízen és két keréken, gyarapodjon, sokasodjon és maradjon együtt a tagság, ne széledjen szerteszét az országban.

5. „Az Úr pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot, amelyet az emberek építettek.

6. Akkor ezt mondta az Úr: Most még egy nép ez, és mindnyájuknak egy a nyelve. De ez csak a kezdete annak, amit tenni akarnak. És most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveztek.

7./a. Gyerünk, menjünk le, és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás nyelvét!”

7./b. Az én koromban: néhányan ott fent (!) úgy gondolták, hogy nem jó, ha egy nyelvet

beszél a tagság. Alászállottak, s nézz meg a sok példa közül egyet, a legutolsót, a rendkívüli közgyűlést. Ezek után hiába a hangerő, ész és oly szent akarat, nincs már közös nyelv – a Kárpátok alatt – nem értik egymást az emberek.

8./a. „Így szélesztette szét őket onnan az Úr az egész föld színére, és abbahagyta a város építését.”

8./b. Az én koromban: szélnek eresztették az MKE tagságát ország szerint tova, de remélem, nagyon is remélem, hogy nem kell abba hagynunk a „város építését”, a kulcsos házaink gondozását, a Kárpátok Bércein Vándorút folytatását, nem kell lemondanunk a sítáborokról, a kerékpár- és vízitúrákról, legvégül pedig a Magyarországi Kárpát Egyesület hagyományainak őrzéséről, továbbörökítésének szándékáról.

Úgy tűnik, hogy az 1873. augusztus 10-én, a Magas-Tátrában megalapított, 1946-ban feloszlott, 1992-ben újjáalakult Magyarországi Kárpát Egyesület életében egy újabb forduloponthez érkeztünk. A rendkívüli közgyűlésről kiszivárgott hírek szerint, amennyiben (ismét) tagjai szeretnének lenni az MKE-nek, úgy kell a soraiba újra belépniük, hogy onnan nem léptünk ki.

Az lenne a kérésem, hogy az árokásók – mind-egyik oldalnak szól – ássák végre el az ásóikat! Jó mélyre! Mi, függetlenül attól, hogy kinek, melyik Kárpát Egyesületben van tagsági viszonya, hadd ne kérdezzük meg egymástól, hogy ki melyik egyesület tagdíjfizetője!

Nem vagyok áruló, de néha annak érzem magam

Az alábbi sorokat nem – mint Mályi József írom, hanem – mint egy mozgalom elindítója, akit édes gyermeke, a Nemzetközi Kárpát-koszorú Túramozgalom kötelez szólni:

Az Első Kárpát-koszorú expedíció (1995/96) sikeres teljesítése után – Bánhidi Attila meghívására – beléptem a Magyarországi Kárpát Egyesületbe. Tetszett nekem, hogy mint a Kárpátok szerelmese, egy olyan turista szervezet tagja lehetek, amelyek ki-

mondottan a Kárpátokkal foglalkozik. Pár évig úgy látszott, hogy céljaink közösek. Időközben abban a szent meggyőződésben lettem a Pestkörnyéki Kárpát Egyesület tagja is, hogy ugyanakkor teljes jogú tagja és közvetett tagdíjfizetője maradtam a Magyarországi Kárpát Egyesületnek. Az MKE elnökségi tagjaként igyekeztem egy zászló alatt egy nyelvet beszélni vezetőkkel, és tagokkal. Ha úgy éreztem, hogy valaki árkot és emberek vagy csoportok közé, azonnal és határozottan elleneztem azt, és – ha kellett – bizony megszavaztam az egyesületből való kizárását is. Ma is vállalom! Az idei indulatokkal tele történéseket már nem tudtam pozitív irányba befolyásolni, ezért lemondtam az elnökségi pozíciómról.

Idén pont húsz éve annak, hogy beléptem be az MKE-be. Céлом a Nemzetközi Kárpát-koszorú Túramozgalom elindítása volt. Azt reméltem, hogy a nagy múltú egyesület és vezetősége segítséget nyújt ebben a vállalkozásban, mögém áll és együtt vihetjük sikerre a tervet. Az állandó, rövid távú, de elérhetetlen célok miatt, későn vettem észre, hogy elszállt az idő és semmi sem történt. A „kapcsolati tőkém” – melyet a téli Kárpát-koszorúnak köszönhettem – csonkka olvadt.

„Ez a mi munkánk: és nem is kevés!”

(József Attila: A Dunánál)

Az árokásókat továbbra sem szeretem, és kiállok amellett, hogy a Kárpátok bércein mi magyarok, nemzetközi túraútvonalat építsünk ki. *Ehhez minden adottságunk meg van: ész, erő és szent akarat.*

Véleményem szerint, az MKE-nek egy célja lehet: felkarolni a Kárpátok Bércein Vándorút programját, teljes erővel, tudással támogatni a megvalósulását. Ha inkább alapszabály módosításodit játszik, a tagegyesületeinek kizárására törekszik, akkor az ügynek az MKE lehet a legnagyobb ellensége, vesztese.

Az általam megálmodott Nemzetközi Kárpát-koszorú Túramozgalomnak ma már Kárpátok Bércein Vándorút a neve, amit egy nálam sokkal makacsabb, kitartóbb és karizmatikusabb vezető, Vámos László épít a Pestkörnyéki Kárpát Egyesület tagságának részvételével és nemritkán anyagi támogatásával.

Hogy folytathatja-e ezt a gigantikus munkát a Magyarországi Kárpát Egyesület védőőrnője alatt, vagy az út egy egészen új irányt vesz, nem tudom. Nekem a munka és a jó, egészséges csapatszellem a fontos, nem az egyesület neve.

Lehet, hogy, most szólalhattam meg utoljára a Kárpáti Lapok oldalain. Ezért búcsúzóul fontosnak tartom megemlíteni, hogy írásaimban két dolog vezérelt: „a turistaság, a honismeret és a természetvédelem terjesztésén” túl, – ez a Kárpáti Lapok szlogenje – nagyon fontosnak tartottam nyelvi értékeink őrzését, ápolását is, örömet elve ebben a munkában. Szeretném, így utoljára belekiáltani még a levegőbe, hogy szeressétek a verseket és tanuljatok belőlük! Közösség-építő, megtartó ereje van!

Budapest, 2016. október 26.

Mályi József, PKE

Záró gondolat

A belső személyi problémák sorozatának értelmes szemtől-szembe megtárgyalása helyett, a vezetés jogi megoldásokat alkalmazva intézte el a vitás ügyeket. Az érintettek részéről lett is felháborodás és bosszú. Aki szelet vet, vihart arat – tartja egy magyar közmondás. A csatározásoknak nem lett vége, csak a módszere és a súlypontja áthelyeződött. Az ügy lezárására ismételten a „bevált” jogász módszer következett: az anyaegyesülethez tartozó eddigi egyéni tagok megtartásával, kizárták a jogi tagegyesületeket.

Mi lett veled Magyarországi Kárpát Egyesület? – kérdés olvasható a címdalalon, melyre a nagybetűs válasz: Megtisztultam!

Azok számára, akik átérték és figyelemmel kísérték az elmúlt néhány év egyesületen belüli eseményeit, talán érthető a feltett kérdésre adott válasz. Érthető, de a *józanész és a magyarországi kárpátosok, azaz alapító elődeink szellemének tovább vivői számára nem elfogadható reakció a felmerült problémák megoldására.*

Ezzel le- és elköszön a lapszerkesztő. Jó Isten áldja és segítse a Kárpátosokat!

Nagy Péter, KEE

Személyi jövedelemadó 1%

Tisztelt Túrátársaink és Barátaink!

Az egyesületeink vezetői köszönetüket fejezik ki az egyesületeik részére felajánlott személyi jövedelemadó 1%-ért. Tisztelettel kérjük a Kedves Olvasókat, hogy a számukra szimpatikus Kárpát Egyesület részére a felajánlásait az adóbevallással egyidőben megtenni szíveskedjenek. Jelentősebb összeghez úgy juthatunk, ha nem csak magunk, hanem ismerőseink, munkatársaink adóforintjait is sikerül megszereznünk.

Az alábbi táblázatokban egyesületekre bontva látni – 2011-ig visszamenőleg – a megkapott adóforintokat. A kimutatás a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) honlapján közzétett adatok alapján készült. Sajnos a 2014-es esztendő adatait nem sikerült az archívumban megtalálni.

Magyarországi Kárpát Egyesület (18036345-1-41)

Rendelkező év	Kapott összeg forint	Adakozók száma
2011	32 145	6
2012	111 440	13
2013	122 444	15
2015	89 364	13
2016	47 026	11

Pestkőrnyéki Kárpát Egyesület (18690651-1-13)

Rendelkező év	Kapott összeg forint	Adakozók száma
2011	275 095	62
2012	210 416	67
2013	261 274	77
2015	454 193	84
2016	444 390	104

Kárpát Egyesület, Eger (18584202-1-10)

Rendelkező év	Kapott összeg forint	Adakozók száma
2011	276 038	38
2012	145 005	33
2013	133 840	36
2015	225 110	56
2016	370 922	107

Kárpát Egyesület, Miskolc (18442544-1-05)

Rendelkező év	Kapott összeg forint	Adakozók száma
2011	9 000	2
2012	12 370	4
2013	21 219	5
2015	---	---
2016	---	---

Messzemenő következtetések levonása nélkül azonnal látható, hogy a kiemelkedően jól működő egyesületeink mind az adót fizető adakozók számarányában, mind a kapott adóforintokban az élen állnak. Szemben a belharcokban megrokkantakkal.

A sikeres egyesületi élet megteremtéséről hosszan lehet okosakat mondani, nekem mégis egy dolog jutott az eszembe. Ehhez Seress Rezső népszerű slágerének refrénjét idézem: Szeressük egymást gyerekek, / A szív a legszebb kincs. / Ennél szebb szó, hogy szeretet / A nagyvilágon nincs. / Az élet úgyis tovaszáll, / A sír magába zár. / Szeressük egymást gyerekek, / Hisz' minden percért kár!

A szeretet működik! Tessék a táblázatra nézni.

Térképjavító és munkatúra a Börzsönyben

A legutolsó Börzsönyi felmérésen Pék Zsuzsa (PÉZSÉ) és Kerekes Zsuzsa (KÁZSÉ) tartott velem. A Csóványostól É-D lévő gerincek felét jártuk be, amelyek a 2014. decemberi jégkárban kidőlt erdő takarítása miatt, egy ideig zárva voltak a turistaforgalom elől.

Korán tudtunk indulni a Nyugati Pu. parkolójából. Királyházára autóztunk be (357m). Onnan indultunk fel a P4 jelzést követve, takarítva a láthatóságukat.

A Rakottás-bércen van egy emlékhely, ahol még nem jártam. A jelenlegi papír és a digitális térképeken: József emlékmű, és József nádor emlék néven szerepel hibásan.

József (Antal) nádor, aki rengeteget tett Budapest és az ország felemelkedéséért, 1776–1847-ig élt.

Örökös fia István (Ferenc) nádor 1817–1867-ig élt, 1848.szeptember 24-től a szabadságharcban való közreműködéséért száműzetésben. Telekihez, Széchenyihez hasonlóan tisztázatlan körülmények között halt meg a kiegyezés előtt.

Másik örökös fia József Károly fhg. lovassági tábornok, MKH főparancsnoka 1833-1905-ig élt.

Az ő fiai

József Ágost fhg. született Alcsúton 1872. meghalt önkéntes száműzetésben Regensburg mellett 1962. majdnem 90. évesen.

László Fülöp fhg. született Alcsúton 1875. meghalt vadász balesetben 1895.

Már folyamatban van a térképek javítása, pontosítása: József Ágost fhg. emlékhely feliratozással. Ugyanis a terepen, a nagyméretű emlékoszlopon az áll: ...József főherceg úr 1909. szeptember 24-én ...

Továbbhaladva a gerincen a Viski-köveknél, majd a Piros sávnál szembesültünk igazán a völgy erdő hiányával. Ezt jelezni kell majd a térképeken, nehogy infarktust kapjon a turista. A Nagy-Mána-gerinc felső szakaszán is egy hektárnyi ürességen kellett áthaladnunk. Később viszont a Börzsöny egyik legszebb panorámáját nyújtó gerincre értünk. Ott ebédeltünk a hátizsákunkból. Visszaereszkedtünk Királyházára az autóhoz. Átparkoltunk Diósjenőre, az erdészet elé. Onnan a PX útvonalát ellenőriztük a remélt téli havas sítúrák előtt. Nagy-Hideg-hegyen az Urali bagoly fogadott bennünket, a házban pedig András az ízes Palóc sörrel és a finom házias bagulyással.

Másnap korai reggeli után a háziaknak segítünk, azzal, hogy Taxig takarítottuk a sibusz útvonalát az éles kövektől. Elbúcsúzva a háziaktól, Diósjenőre kitérővel ereszkedtünk le, a P3 síverseny pályát ellenőrizve, az Oltárkö felé, a Csóványoson keresztül. Egészen jók az állapotok. A csúcstról a zöld jelzést választva ereszkedtünk Diósjenő felé. Meglepetésünkre az északi oldalban néhány négyzetméternyi első hó, jeges foltban megmaradt. Belevetettük magunkat, meg utánunk a gyerek sereg. A Nyír-réti vadászkasztély romot szépen kitakarították, az emlék kopjafát újra festették.

A következő alkalomra maradtak Királyházától: Z+ P3 K4 gerincutak.

Stauróczy Tamás, MKE

Munkatúra Ungváron

A márciusi kárpátaljai túráról kimaradtak kedvéért, és az akkori leszavazott programok miatt, Méhes Laci ismét utazást szervezett Ungvárra. Szűkebb, baráti körben, kis autóval, négyesben indultunk vasárnap kora reggel Budapestről. Örültünk, hogy az új útlevelünk fel lesz avatva, de amikor Záhonynál a határon egy óra alatt jutottunk át, szembesültünk azzal, hogy miért is kell az útlevél, hogy kilépjél az EU-ból. Az ebédre így egy kicsit késtünk, de annál nagyobb szeretettel fogadtak bennünket Laci gyerekkori baráti családja. Estébe nyúlóan beszélgettünk a frissen lőtt fácán és nyúl fogyasztása közben, melyre nagylelkű házigazdánk csodálatosan érelet, kétgenerációs szőlőtökjén termett, illatos-zamatos, rubinvörös vérpezsdítő kadarka borát kortyolgattuk. Példátlanul csodálhattuk meg azt a kárpátaljai magyaros vendégszeretetet, amit ott kaptunk, hiszen a kulináris fogások sokasága és az, ahogy élénk tállták, számukra is erőn felüli, nem mindennapi. Mindent a vendégért!

Másnap délelőtt, az utazásunk lényegi része következett. Ungvár központjában, az egyetemi rektorátus épületének kémia tanszék parkjában, a főbejárat előtt, az 1768-ban Miskolcon született és nagyon fiatalon 1796-ban Ungváron elhunyt, a magyar irodalom ugyancsak kimagasló egyéniségének, Dayka Gábor költő – tanár carrarai fehér márvány szobrát kellett megtisztítani a ráakódott zöldesszürke kosztól. Szóval Laci, Sanyi és Jenő felváltva, nagynyomású sterimó mosóval suvickolták a szobrot, ami egyszer csak feketéből vakítóan fehér lett olyan, mint új korában, az olasz honból szállított fehér márvány. Mindenki megállt csodálni, tanárok, diákok, járókelők. Nagy esemény volt ez ott.

Természetesen a szükséges engedélyek megvoltak a munkához, ahogy annak idején a krimibe illő felállításához is, amit egy külön oldalon lehetne megírni, ezért inkább arra ösztönözzük Lacit, hogy az egész életét írja meg, tanulságul az utókornak. Azonban mindenképpen említésre méltó momentum, hogy Szamovolszky Ödön, Nagyberezna szülöttjének

alkotása, amit 1909. október 3-án avattak fel, Ungvár első köztéri szobra. Gyöngyösy István költő (1629–1704), a magyar barokk irodalom jeles művelője által alapított, Gyöngyösy Irodalmi Társaság által felállított szobor, a magyar öntudat és önértzet büszke boldogsága volt a maga idejében. Ungvárhoz tartozó Radváncon megláthattuk azt az épen megmaradt Gyöngyösy István lakta kúriát, amire mindannyian előkaptuk kis fotómasinánkat.

A nagy tisztító munkánk közben meglátogatott bennünket Spenik Sándor úr, az egyetem magyar tanszékének dékánja. Megtiszteltetés volt ez, hiszen a barátságos múltfelidezés közben megköszönte nekünk a munkát. Kedves dékán úr, mi is köszönjük az ajándékszállást, melynek kényelme, modernsége, kellemes kényeztetés volt számunkra a kissé már hűvös, esős napok végén. Itt is köszönetet mondunk Bacskai József, Gazdasági Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkár úrnak, aki segítette úticélunk létrejöttét!

Az egyetemi kismenzán ebédeltünk, délután pedig a szitáló esőben a felsővárosrész nevezetességeit néztük meg: a várat, a görög katolikus székesegyházat, a sétáló utcában a római katolikus templomot. Este Jenő ismét vacsorára invitálta kis csapatunkat, hiszen a megmaradt nyúl is hiányolt minket, persze a meglepetés az a pazar gombapaprikás volt, melyhez a hozzávalókat szorgos kezek gyűjtötték be az erdőben. Előtte viszont fel kellett tölteni a boroskanocsókat. Átsétáltunk a száz méterre lévő pinceközbe. Ott, Jenő pincéjében minden elismerésünket fejeztük ki, ugyanis nem könnyen vájható mésztufába, hanem nyers sziklába tört tíz méter hosszú, két méter széles teremben találtuk magunkat. Mondani sem kell, hogy acéltartály helyett a régi tölgyfa hordók tetején poharak is vártak ránk.

Kedden autós kirándulást tettünk az Ung völgyében. Az országutak hiányosságait tapasztalva, inkább a helyi erőt használtuk a hosszabb útra, egy piros Zsigulit, egyedi index lámpás visszapiantóval.

*A megtisztított Dayka Gábor szobor előtt az ungvári munkatúra résztvevői:
Stauróczy Tamás, Molnár Gabriella, Rühl Jenő, Méhes László, Putnoki Sándor*

Az Uzsoki-hágóba száguldottunk fel 90 km-re. Tisztelegtünk az első világháborús emlékmű előtt. A feliratok állapotát látva elhatároztuk, hogy az újra festésük lesz a következő munkatúránk célja. A hágóból visszagurulva először egy vasas borvízforrást kóstoltunk meg, majd a híres gyógyfürdő komplexum rönkfá épületeit, fafüteses medencéit csodáltuk körbe. Azután, a Laci által sokat emlegetett, általa igazgatott síparadicsom, sárgás-barna őszi színekben pompázó festői hegyoldalai adtak fotótémát. Természetesen, aki magyarul beszélt, mind Laci ismerősei közül való volt. A nap zárásaként, meglátogattuk az Ung-völgye fölél magasodó Nevickei-vár ódon falait.

Szerdai nap délelőtt a város túloldalát néztük meg. A temetőben Laci ősei sírját tisztítottuk és gyertyagyújtás, koszorú elhelyezés mellett csendes fejhajtással is felnéztünk rájuk. A református templomot, mellette az egykori Ung vármegyeházat, amely mostanság a kárpátaljai festőművészek galériája. Az alatta lévő romantikus parkban láttuk is a fiatal

tehetségek mozdulatait. Egyéb nevezetes épületeken túl, a Magyar Konzulátus előtt pózoltunk, mellette a KMKSZ irodájában is megfordultunk – melegedni. Azután a szintén kalandos helyreállítás történetű Petőfi szobornál fotózkodtunk, majd a gazdag gyűjteményű Petőfi múzeumot olvastuk végig. Egy ízletes, egészen autentikus ebéd után, a kisautóban utaztunk Ungvárról Budapestre, csak 394 km-t. Ugyanis a tábla szerint, az ellenkező irányban, az ország közepe Kijev, 811 km messzeségben van.

Jövő tavasztól rendszeresen tervezünk kárpátaljai utakat. Megéri jelentkezni (útlevéllel), még ha odavissza egy-egy óra is a határátlépési procedúra.

Molnár Gabriella, MKE
Méhes László, MKE
Putnoki Sándor, MKE
Stauróczy Tamás, MKE

Egyesületi hírek

Peták Pihenő felavatása

A Magyar Turista Egyesület és a Pilisi Parkerdő ZRT. a Pilis-szentlélek közelében a Fekete-kő tetején emléktáblát helyeztet el. A tavaly elhunyt Peták István 1989-ben újra alakította az 1945-ben feloszlott, Magyar Turista Egyesületet. Társaival újjá építette a vissza kapott omladozó dobogókői Eötvös Loránd menedékházat. Sokat tett a turistaság megújulásáért. Egyik kedvenc helye volt a Fekete-kő, melyről gyönyörű kilátás nyílik a Szentléleki völgyre, és a környező hegyekre. 2016. szept. 17-én reggel, zuhogó esőben gyülekezett a szépszájú turista közönség és vonult a közelben levő Fekete-kőhöz. A Magyar Turista Egyesület és Pilisi Parkerdő vezetői által tartott megemlékezéskor elállt az eső. A tábla avatásakor az oszladozó felhők közt felbukkantak a környező hegyek is. Az ünnepségen a Magyarországi Kárpát Egyesületet Szócs Ernő elnök úr képviselte. *(Sváb László)*

Kuntner Gábor emlékére

Vámos Lászlótól kaptuk az alábbi szomorú hírt:

A döbbenettől kábultan próbálok fölfogni ami fölfoghatatlan. Gábor, kedves barátunk és tagtársunk elment: orvul, alattomosan ragadta el a rüt halál. Bénultan keresem a szavakat, de csupán könny tolul a szemembe. Legyen hát, e idézet a búcsúszó: „Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, s akit szeretünk, azt nem felejtjük el.” Nyugodj békében, kedves, jó Gábor!

A döbbenettől kábultan próbálok fölfogni ami fölfoghatatlan. Gábor, kedves barátunk és tagtársunk elment: orvul, alattomosan ragadta el a rüt halál. Bénultan keresem a szavakat, de csupán könny tolul a szemembe. Legyen hát, e idézet a búcsúszó: "Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, s akit szeretünk, azt nem felejtjük el!" Nyugodj békében, kedves, jó Gábor!
VL.

*Kuntner Gábor
1956 - 2016*

Telkiben koszorúzott az MKE

A Magyar Túrasport és Terepfutó Szövetség az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából emlék és teljesítménytúrát szervezett 2016. november 6-án vasárnap.

A teljes túra távja 56 km volt, de két résztáv (20 km és 36 km) között is lehetett választani. Az 56 és 20 km-es távon reggel 7 és 9 óra között lehetett indulni Hűvösvölgyből. A 36 km-es táv rajtja Telkiben volt. A túra útvonala érintette a Telki 1956-os emlékművet, melyet az MSTSZ elnöksége mellett az MKE és más turista egyesületek is megkoszorúztak. Az ünnepség és a koszorúzás 12.30' a TV jelenlétében történt.

A programot az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatta. (Szócs Ernő, MKE)

Mikulás túra

A Kárpát Egyesület, Eger az idén az Egri Erdészettel közösen bonyolította a hagyományosnak mondható Mikulás eseményét. A korábbi évekhez hasonlóan a rendezvény helyszíne az Egerhez közeli – az egyesület kezelésében lévő – Les-ház volt. A gyerekek (tanárai, szülei) leginkább a 12 és a 14 órakor kezdődő találkozást részesítették előnyben, amelyek hűvös, de szép napsütéses időben, látványosan lezajlottak. A 16 óras találkozó különlegességét pedig a Mikulás házában esti kilágjtása biztosította. A rendezvényen folyamatosan készült a tábori meleg szendvics. Inni pedig forró teát, felnőtteknek forralt bort lehetett. Biztos vagyok benne, ezen a kedves napon a Mikulás rajongók minden koszorúja jól érezte magát. (Nagy Péter, KEE)

Nekünk van munkaerőnk!

A megfelelő helyen csak ennyit kellett mondania Köves Gyulának, a Kárpát Egyesület, Eger vezetőjének és a támogatás előállt. Persze ehhez hosszú és kemény évek „alapozó” munkájára volt szükség. Az egyesületének, ill. a tagságnak egyaránt szükséges volt bizonyítania, hogy a rájuk bízott javakat rendbeteszik, a megállapodások szerint üzemeltetik, karbantartják. Azon túl óvját a környezetét, vigyázzák a természetet.

A feladat látszólag egyszerű

Nemrégiben az Örkö-házat érte komoly kár, hiszen a közeli fa több tonnás ága esett a tetőszerkezetre. Az erdészetettel együttműködve sikerült azt leemelni, majd építőink segítségével a tetőt megújítani. Ezt megelőzve a Tamáskúti-ház egyik szobájában leszakadt a mennyezet vakolata. Fadőlés ott is volt, természetesen komplett tetőcsere volt szükséges.

Azonban a természeti csapásokkal közel egyenértékű károkat tudnak okozni az élvezeti turisták. Akik úgy gondolják, kifizették a bérleti díjat, bármit megtehetnek. A tönkretett berendezési tárgyak, az összerondított falak, az ész nélküli túzeléssel elpocsékolott tűzifa csak néhány kiragadott eset. Tehát a házgondnokok nem unakoznak. Mások szemetét kell sokszor, szó szerint eltakarítani, a tönkretett tárgyakat rendbe hozni.

Mi van a költségekkel?

Ebben jelentős támogatást sikerült a munkafelajánlásunkért elérni. A legszükségesebb javítani valókat már említettem, azok elkészültek. A többi fontos teendő kivitelezése pedig folyamatban van. A néhány kiragadott fotón a decemberi állapot látható.

Nagy Péter, KEE

A Les-ház megrongálódott fatárolóját felváltja egy hasonló méretű, de megalapozot és megerősített változat

A romjaiból megújított Guba-ház az idén fatárolóval bővült

Az országos kéktúra bükki vonalán elhelyezkedő, megújult tetőszerkezetű Örkö-ház

Évzáró rendezvény

A Kárpát Egyesület, Eger december 10-én tartotta évzáró rendezvényét – az éppen felújítás alatt lévő – Tamáskúti-ház fedett kültéri részén. Az időjárás ilyenkor megszokott borús-nedves, kevéssel fagy-pont alatti volt. Talán ez is közrejátszott abban, hogy kevesen vállalták a Bónusz György vezetete 10 km-es gyalogtúrát. Pedig a célban nagyszerű ebéd várta a megjelenteket, nevezetesen „szarvas gulyás kiegészítővel”. Az anyagbeszerzőtől

és főszakácstól, Sípos Viktortól megtudtam, hogy a remek étel receptje a nyugdíjba vonult felsőtárkányi erdész, Üveges Zoltán összeállítására.

A tagság, ill. a meghívottak nagyobb hányada – a zúzmarás fák látványát élvezve – gépkocsival érkezett a gulyás illatára. A meghívóban az állt, hogy „ebéd után levelező poharazgatás, egymás pálinkáinak kóstolgatása és dicséretése, beszélgetés határok nélkül” program pont csak részben tudott megvalósulni. Hiszen a sofőrök nem ihattak, a tatarozás miatt ott alvásról csak korlátozott számban volt lehetőség. Ezen apró kellemetlenség senkinek nem vette el a kedvét, nagyszerű hangulatban zártuk a 2016-os egyesületi esztendőt. (Nagy Péter, KEE)

Meglelt!

Lapunk Kisért a múlt rovatában, a 2015/4. lapszámban arról írtam, hogy három nyomóformának (33. oldalon lévők) nem találtam meg a felhasználási helyét. *Sváb László felkutatta* és elküldte nekem azokat a hiányzó ábrákat, amelyeket *Porgárdy Géza szerkesztette, Magyar Turista Lexikon 1941-es kiadványban* megtalált. Hozzátette, „Ezek a nyomólapok a magyar turista történet érdekes dokumentumai, megőrizendők!” Ez úton is kifejezem köszönetemet Sváb Lászlónak az értékes és önzetlen segítségéért. (Nagy Péter, KEE)

Nevicke várrom

MKE 1945-ig használt – alapító – címere

Lépcsővágás jégbe

Országos Kéktúra kalandozás 2016-ban

Az idei kék túrákat februárban ücsörgéssel kezdtem a Budai zöld túrán, a Füli-büfi vendégszeretetéet élvezve pontörködtem a Virágos-nyeregben. A pontzárás után fennmaradó idő épp a Hármashatár-hegy és Hűvösvölgy közötti kék túra-szakasz lejárására volt elég.

Márciusban szikrázó tavaszban kapaszkodtunk fel egy túratárral a Nagy Hideg-hegyre, hogy onnan másnap havas télben trappoljunk Kóspallagig, és ködös-saras őszben Törökmezőig. A hónap még a fénygépem is áldozatul esett (belesett), és a dagonya is eléggé kedvünket szegte, de akadt biztatónk – kísérlőnk is egy túrakedvelő kutyus személyében.

Innentől többen felébredtek téli ál-mukból, az Árpád-kilátótól (itt is lehetne egy kék túra pecsét) a Hármashatár-hegyen át a budai téglagyárig már tízen indultunk útnak, köztük két „volt babakocsi”, Lili és Tivadar. A Hármashatár-hegy szikláin kissé koptatták a térdünket, de azokra a katonákra gondoltunk, akik a ma is meglévő bunkerekben védték a fővárost a világháborúban. Sajnos a Virágos-nyeregben nem volt ott Füli-büfi (nagyon várt) lakókocsija, de azért mindnyájan éhenhalás nélkül leértünk a budai téglagyár pecsétjéhez.

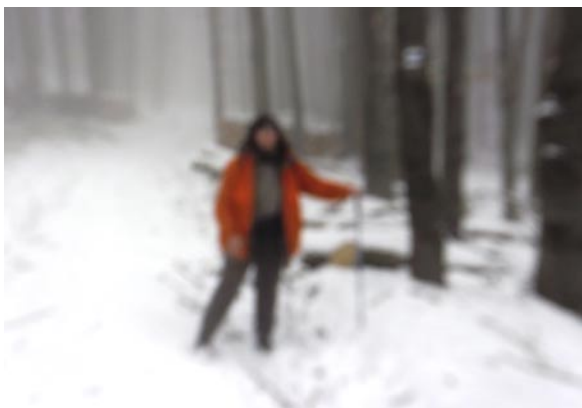
Májusban nyári napsütésben indultunk neki az ifjúsággal Törökmezőtől Nagymarosig. Új és kitarító túratárs csatlakozott hozzánk Márk húga, Lara személyében. Törökmező igen vendégmarasztaló hely kisállatkerttel, kalandparkkal, játszótérrel, forrással és horgásztóval, ezt mind fel kellett fedezni, szerencse, hogy csak 10 km a túraszakasz Visegrádig. De azt tisztességgel letalpaltuk, napsütésben – zivatarban. A Julianus barát torony menedéket nyújtott az eső elől, de felhőkergetőink sikerrel jártak, mert a Szent Mihály-hegy hágójában már

A Budai kéktúra 1. előtt pontörködtem

Budai kéktúra 1. pecsételőnél

Börzsöny 1. (ekkor esett hóba a gépem, ezért homályos)

derült időben silabizáltuk a rengeteg szer-
temutató irányjelző táblát. Végül meg is
találtuk a kék jelzést egy fán.

Júniusban a Dobogókő – Dera-völgy –
Kevély-nyereg – Budapest utunk 22 km-es,
kemény túra volt, itt főleg örökifjú túratárs-
aink taposták a kék utat, az ifjúságból Balázs
férfiasan végigjárta. Kitérővel megnéztük a
Som-hegyi turistaházat is. Az ösvény alatt
egy barlangász csapat is felfedező túrát tar-
tott a Hideglyuk és a Dera-szurdokvölgy
között (legalábbis ezen a két ponton buk-
kantak fel a föld alól). Az út első felén jó
időben haladhattunk, Csobánka fölött vi-
szont megáldottak az égiek egy zivatarral,
így a Kevély-nyeregben már kissé csapzottan
néztünk ki. A Köves-bérc a Solymári völgy
fölött valóban köves, két túratársunk hiába
tért kerülő útra, visszatereltük őket az igen
elrejtett jelzésre. Így az utolsó kilométerek
még megdolgoztatták térdünket-bokánkat,
de a Bécsi útnál újra ránk sütött a nap!

Augusztusban a Mátrában végre
megtaláltam az új útvonalat Galyatető
és Kékestető között! Pazar kilátás, kisebb
szintkülönbség, és elég jól ki van jelölve
(avagy tavaly kitapasztaltam, merre NE
menjek). Azért a kiírt távolságok legalább
köszönő viszonyban lehetnének egymással.
Érdekes logikával készültek a tájékoztató
táblák is, de a pontatlan információ miatt
nem lehet eltévedni, csak meg ne kérdez-
ze valaki, hány kilométert gyalogoltam
(az egészet javítani kellene!). Az új pecsét
a Vércverésre költözött, az út ezután fel-
kapaszkodik a Csőr-hegyre, de a 24-es
országúttól azonos a régi nyomvonallal.

Októberben a Pilisszentlászló – Viseg-
rád szakaszon ismét az ifjúság aktivizálta
magát, már akit el nem riasztottam a kiírt
szintadattal, mert az sehogyan nem stimmelt:
ha kivontam a szintkülönbségeket, akkor
9 m, ha összeadtam, akkor 1000 m lett az
eredmény, egyik sem reális. Négy új túra-
társ: Ildikó és Imre, lányaikkal, Julcsival

Budai kék 2, a világháborús bunker maradványain

Budai kék 2. csoportkép

Börzsöny 2. a vendégmarasztaló Törökmezőn

Dobogókő-Budapest kéktúra szakasz

Pilis 1. kéktúra szakasz

Pilis 2. kéktúra szakasz

és Annamarival a túra legmeredekebb részén talpalt velünk, a kislányok is kislány nélkül. Mivel autón érkeztek, így ők körtúrát jártak a startponthoz. A Pap-réten lovak fogadtak, az Urak asztala-oldal „veszélyes” szakaszát könnyen átlábal-tuk, a Moli pihenőnél pedig paddal és „vész-itókával” gondoltak a megfáradt túratársakra, de mi inkább a kilátásban gyönyörködöttünk. A 15 km-es túra őszi verőfényben meg sem kottyant az ifjú-ságnak! Csak a busznak kottyant meg időben jönni (35 perc várakozás után meguntuk), így komppal „átúsztuk” a Dunát, és vonattal jöttünk haza.

Novemberben a kék út Dobogókő – Pilisszentlászló közti 10 km-es „vezető szakaszát” jártuk be, így összeértünk a tavaszi útvonallal. Régi túratársaink előtt tisztelegtünk a dobogókői Eötvös Loránd Menedékházban (Zoltán túratársunk az édesapját is felfedezte egy képen!), megtekintettük a Siketek kegyhelyét, és betértünk a Zsindelyesbe (itt is jó lenne egy kék túra pecsét). Új túratársaink Magdika és fia, Levi hősiesen végigtalpaltak velünk az Öreg-vágás komisz lejtőit, a Sikárosi-rét sarát, a vadászelek rejtelmeit, és a rengeteg patak-átkelést. A túra egyetlen áldozata egy üvegtermosz lett a sikárosi Schubert-forrásnál, de a teát nagyrészt abból is kimentettük.

Az elmúlt két évben bejártuk az összes szakaszt Nagy Hideg-hegytől Dorogig, 2017 tavaszán a Vértes kék útjain indulunk ösvényt taposni. Pecséthez festékpárnám már van, és a fénygépet is megjavították (köszönet Melindának és Ernőnek a kisegítő képekért!). Még egy javaslat: túrabotot hozzatok magatokkal, sőt akinek van, hozzon magával még egy túrabotot, mert mindig kevésnek bizonyult. Szeretettel várunk minden túratársat!

Majer Zsuzsanna, MKE
fotók: Majer Zs. és Szöcs Ernő

Retyezát,
Tulisa
túra

Rövid beszámoló a PKE őszi Retyezát–Tulisa túrájáról

Indulás Budapestről: 2016. október 29-én, szombaton a reggeli órákban.

Túratársak:

Rózsavölgyi Hilda (PKE) Nagyatádról

Victor Mónika (PKE) Kispestről

Zánki Pil Zsuzsa (PKE) Gellérthegyrről

Dávid László (PKE) Gödöllőről

Dr. Szabó András (PKE) Kiskőrösről

Jordanidisz Andreász Pestszentlőrincről

Mályi József (PKE) Kispestről

Mályi Márton (PKE) Budakeszről

Érkezés Lupényba, a zsil-völgyi bányavároskába. A helyi szórványmagyarság előjárói – ugyan úgy, mint pont egy évvel ezelőtt, vacsorával és szállással fogadták a kis társaságunkat. Szállásunk ismét Orosz Gergőnél és az unitárius paplakban volt.

Első túranap:

Egy 19 fős kis busszal vitettük fel magunkat a Cserna – Zsil-hágóhoz, a közeli Soarbele patakhoz. Tavaly saját autókkal ügyeskedtünk a hágóban, most Orosz Gergő és Illyés Kálmán segítségével, egy kis buszt rendeltem. Két lupényi túratárssal (Illyés Kálmán és Józsa Imre barátjával) kiegészült csapatunk onnan kapaszkodott ki a Fehér köveket érintve a Paltina nyeregbe (Şaua Paltina 1935 m). Aznap még megmásztuk a Jorgovánkövet (Piatra Jorgovanului 2014 m), majd leereszkedtünk a Scorota menedék-kunyhóhoz. A két helybéli barátunk a Jorgovánkőről visszaereszkedett a Zsil-völgyébe. A menedékház télen is elfoglalható, minimális összeget kell csak a becsület-kasszába helyezni. (Sajnos, mi ezt későn vettük észre, fizetés nélkül, „angolosan” távoztunk.)

Rajtfotó: Zánki Pil Zsuzsa, Victor Mónika, Rózsavölgyi Hilda, Illyés Kálmán, Jordanidisz Andreász, Mályi Márton, Dávid László, guggolnak: Dr. Szabó András, Józsa Imre. A fényképezőgép mögött Mályi József

Második túranap, Mindenszentek napja:

A Retyezát (Dimap-os) térkép és a GPS sem jelezte sárga + jelzésen kikapaszkodtunk a Dragsanu-nyeregbe (Șaua Drăgășanu 1839 m), mely átvezet a Buta völgybe, a Buta menedékházhoz. Mi, a Scorota csúcsot érintve (Vf. Scorota 2021 m) visszafordultunk a kárpáti fő vízválasztó felé. Jól járható, törpefenyő ligeteken keresztül értük el újra a főgerincet jelző piros jelzést. A Buta-nyeregből (Șaua Plaiul Mic 1879 m) leereszkedtünk a Salvamont – hegyimennők házához (1640 m). Becsületkasszás, télen is használható menedékház. (Itt az előző napi tarifát is leróttuk.)

Harmadik túranap:

Salvamont menedékháztól vissza a nyeregbe. A nyeregből Szabó Andris visszafordult a házhoz. Nagyon erős szélben próbáltuk a Kuszturát (Vf. Custura 2457 m) megmászni, de nem sikerült. A Vf. Păpușa Custurii (2209 m) csúcs kerülésével, déli irányból próbálkoztuk a szelet kicselezni. Hatalmas köveken billegve lépkedtünk. A szél ott is erős volt, ezért visszafordultunk előző napi szállásunkhoz, a Salvamont házhoz. Csodálatosan szép, de rossz időnk volt. Megjegyzendő, hogy a rossz idő ellenére, sokszor meg-megálltunk, sokat nézelődtünk. A tiszta szép időben, valami csodálatos tájat láttunk körös körül. Nagyon tudom ajánlani minden kedves kárpátosnak és nem kárpátosnak a Kis-Retyezátot (is)!

Negyedik túranap:

Újabb két túratársunk adta fel a további küzdelmeket. Nyolcból, már csak öten maradtunk a „ringben”. Három hölgy (Rózsavölgyi Hilda, Victor Mónika és Zánki Pil Zsuzsa) és két

A Jorgován-kő túra

Az erős szél ellenére jól sikerült közös fotó

Billegő köveken haladtunk

Kusztura csúcscfotó

férfi (Jordanidisz Andreász és Mályi József). Zsuzsi szerint: ezen nincs meg semmi meglepő. A Vf. Păpușa Custurii északi nyergéből (cca.: 2250 m) felmászunk a Kis-Retyezát legmagasabb csúcsára, a Kuszturára. A Kuszturától tovább: Vf. Valea Marii (2340 m), itt kerestük Vámos Laci bélyegzőjét. Vf. Cioomfu Mare (2335 m), Vf. Gruniu (2294 m) ez egy szépen ívelő hegygerinc. Lázár-csúcs (Vf. Lazărului 2282 m) és Vf. Văcărea (2238 m). Az idő ismét elromlott. Befelhősödött. Sajátságos tél elő hangulatos tájon szaporítottuk a lépéseinket. A téli túrámon, szép időben, csodálatos volt innen a távolbalátás az északi Retyezát, a délen hosszan minket követő Vulkán felé és valahol keleten egyre növekvő Páring kibontakozása.

Vámos Laci figyelmeztetett, hogy a Lázár-csúcs után nagyon köves lesz a terep. A téli túrámon tapasztaltam is, de reméltem, hogy az északi irányba hosszan lefutó lába járható lesz, piros jelzésű turistaút is vezet rajta. Este közeledtével, izgalmassá vált a nagy köveken bukdácsolni, kilátástalan törpefenyvesbe keveredni. A dzsungelharcot két emberünk élvezte, hárman kicsit félünk, hogy mi lesz ebből, hiszen még az eső is el kezdett szemerkélni. Szerencsénkre sötétedés előtt értünk a Bilugu Mare nyeregbe cca.: 1750 m. A sötét éjszakában, Vámos Laci (GPS-ben felvett) nyomvonalát követve találtunk remek forrást és jó táborhelyet.

Ötödik túranap:

Túlisa-csúcs (Vf. Tulisa 1792 m) kerülése északról. Itt találkoztunk az első világháborús (1916-os román betörésre emlékeztető) román emlékművel. Ajánlott irodalom: Maderspach Viktor: Az oláhok vérnymóában a Fekete-tengerig.

Alpesi legelőkön és a fő vízválasztón keresztül Coasta Laturii (1695 m), Vf. Mic (1530 m), Pojana Cornetului (1344 m) és valamelyik Vf. Zănoaga (1545 m, 1572 m, 1525 m) csúcs déli oldalában leereszkedés a dzsindzsába.

Vámos Laci útvonala a fő vízválasztóról északi irányba tért el. Nekünk déli irányba kellett volna utat találnunk Lupény felé. A térkép ugyan jelezte, de hiába kerestük, nem találtuk meg. A GPS nem mutatott letérő utat, ezért maradtunk a fő vízválasztó gerincén. Délután három óra, helyzetértékelés: Havazás, közepes erősségű szél, látótávolság 50-100 méter, vizünk fogytán, átázott bakancsok, táborozáshoz alkalmatlan terepviszonyok. Lupény fölé értünk, éppen északon. Lábas erdő alattunk. Háromkor, hirtelen lefordultam déli irányba, be az erdőbe. Derékig érő szedres. Kis csapatom kezdetben jött, mint a kisangyal, később morgolódni, szitkozódni kezdett. Ez természetes volt. Érintetlen őserdőben, köveken bukda-csoltunk ismét, mint előző napon, de most patakmederrel fűszerezve. Mikor elértünk egy erdőgazdasági utat, megkaptam a magamét. Az az igazság, hogy nem vettem fel a szidalmakat, mert a meccs második fele még hátra volt. Lupényban várt miket meleg fürdő, finom vacsora, „rózsaszínű” paplanos ágy... Éppen sötétedésre értünk a városba.

Utazás haza:

2016. november 4.

Lejegyezte, fotózta:
Mályi József, PKE

A Lázár-csúcs után köves lett a terep

Táborozás téli körülmények között

Havazás, közepes erősségű szél, látótávolság 50-100 méter ..

